

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

► 23 Marzo, 2015

JOAN OLLER***Estrellas para la
nueva temporada
del Palau***

▲ El director general del Palau de la Música presentó hace unos días un cartel de relumbrón. Estrellas como Anna Netrebko, Daniel Barenboim, Gustavo Dudamel, Vladimir Ashkenazy o Juan Diego Flórez –además de algunas de las mejores orquestas del mundo– garantizan una temporada 2015-2016 apasionante para los amantes de la música. El presupuesto es de 3,2 millones de euros, un 28% superior al actual.

▶ 23 Marzo, 2015

Dulces sueños en el Palau de la Música

50 personas duermen en el escenario de la sala en una acción artística

BLANCA CIA
Barcelona

Pijama, zapatillas, pasta de dientes, mochilas, maletas... formaban el nada habitual equipamiento para ir al Palau de la Música de Barcelona. No se trataba de un concierto, aunque hubo música, sino de una excepcional experiencia de una cincuentena de personas que durmieron en la sala noble al participar en una acción del artista Eugenio Ampudia. Él durmió encima del piano de cola del Palau la noche del 24 de septiembre pasado y llegó a la conclusión de que era una experiencia para compartir: la de dar un uso personalísimo al Palau, lejos de su función habitual: "Se trata de hacer algo distinto en un espacio de cultura y de que la gente que participe piense: voy a entrar íntimamente en un templo de la cultura".

La iniciativa de Ampudia, que se plantea el significado de las obras de arte y la percepción de quien las contempla, forma parte de uno de sus trabajos, *Dónde dormir*. Y dentro de ese trabajo, el artista ha dormido en el salón de embajadores del palacio de Carlos V de Granada y bajo el cuadro de los fusilamientos del Dos de Mayo de Francisco de Goya en el museo del Prado. "En el Prado no acabó de funcionar

Una pareja del grupo que pasó la noche en el escenario del Palau. / MASSIMILIANO MINOCRI

bien porque dos guardias de seguridad no se alejaron de la sala ni un momento", recordaba Ampudia que reconoce la complicidad y facilidades que ha tenido en Barcelona —fue el Instituto de Cultura el que le propuso hacer alguna acción— y, especialmente, en el Palau de la Música.

El Palau organiza en las últimas temporadas un programa de diálogo con las artes plásticas y no dudaron en apoyar la expe-

riencia que proponía Ampudia. Empezando por la presidenta, Mariona Carulla, que fue una de las durmientes. "Yo me apunto a un bombardeo", comentaba al tiempo que se calzaba unas cómodas zapatillas y preparaba el saco de dormir junto con el resto de los participantes, bajo la atenta mirada de Beethoven, una de las esculturas que jalonan el escenario. Miembros del equipo del artista, trabajadores del Pa-

lau, abonados, melómanos y algunos periodistas con muchas crónicas de conciertos en su haber no dudaron en apuntarse también. "Llevo trabajando en el Palau 25 años y lo único que no había hecho todavía era pasar la noche", comentaba Teresa Martínez. "¿Qué, vienes a ocupar el Palau, María?", bromeó un responsable del Palau al ver a María Mas, mochila al hombro, que entraba en la sala. La mujer, socia

del Orfeó Català, es una histórica líder vecinal del Casc Antic y una de las promotoras de la causa judicial contra la construcción del hotel del Palau, la única por la que Félix Millet pisó la cárcel y por la que está condenado: "Sí, porque la otra sigue durmiendo en los juzgados, qué vergüenza", se lamentaba. Mahala Alzamora, fundadora de la agencia de comunicación que lleva su nombre, tampoco dudó en apuntarse: "He venido con toda la familia".

A partir de las diez de la noche, los participantes en la experiencia fueron situando sus esterillas y sacos —cedidos por el Palau de la Música— para disponerse a pasar la noche en un lugar insólito, con la oportunidad de contemplar los artesanados que esculpió Domènech i Montaner desde un ángulo nada habitual: el suelo. A las doce de la noche las luces se apagaron y fueron entrando en vigilia con la música interpretada al piano de las *Variaciones Goldberg* de Johan Sebastian Bach, que reciben ese nombre porque fueron escritas para ser interpretadas por Johann Gottlieb Goldberg, uno de sus alumnos destacados. Un encargo que hizo el conde Hermann Carl von Keyserlingk a Bach porque le costaba conciliar el sueño, según explica el biógrafo del compositor, Johann Nikolaus Forkel.

Después, el silencio. Y así hasta las siete de la mañana, cuando han sido despertados para asistir a la sinfonía de colores y luz del amanecer a través de los vitrales del Palau.

▶ 23 Marzo, 2015

Casos de malversació de fons públic a Catalunya

La taca de la corrupció s'estén

ENQUESTA Els ciutadans consideren la insatisfacció amb la política el segon problema més important al país, segons el CEO **AL JUTJAT** Els casos de malversació de fons públics i suborn han estat una constant en els darrers anys **ESTADIS** La majoria es troben encara en fase d'instrucció

Redacció
BARCELONA

La insatisfacció amb la política ocupa el segon lloc en el rànquing dels principals problemes que els ciutadans creuen que té Catalunya en aquests moments. Almenys així ho revela l'última enquesta publicada pel Centre d'Estudis d'Opinió (CEO). Una dada especialment rellevant en un any que està marcat per un cicle electoral molt intens: municipals, catalanes i espanyoles. Si bé des dels partits s'intenta lluitar contra la desafecció i presentar-se com a formacions transparents, hi ha diversos casos vinculats a malversació de fons públics i suborn en diversos estadis judicials. Aquests són alguns dels més importants:

Cas Pretòria

■ El jutge de l'Audiència Nacional Pablo Ruz va dictar la setmana passada l'obertura de judici contra els onze acusats pel cas Pretòria, de corrupció urbanística, a Santa Coloma de Gramenet, Badalona i Llaveneres, destapat el 2009, i de blanqueig de capitals. El magistrat, a més, els va imposar una fiança total de 102 milions per cobrir les possibles responsabilitats. Hi ha nou acusats, entre els quals l'exdiputat socialista Luis Andrés García, **Luigi**, l'exsecretari de Presidència de CiU Lluís Prenafeta; la seva dona, M. Lluïsa Mas; l'exconseller d'Economia

de CiU Macià Alavedra, i l'exalcalde de Santa Coloma de Gramenet Bartomeu Muñoz (PSC), que és acusat de dos delictes de suborn: l'operació Pallaresa i l'adjudicació de la neteja a Limasa.

Cas Mercuri

■ Els Mossos, a través d'escoltes al telèfon de l'exalcalde de Sabadell Manuel Bustos, van veure indicis de delictes vinculats a una presunta trama de corrupció urbanística i cobrament de comissions a l'Ajuntament. Inicialment investigaven un cas de presunta corrupció relacionat amb l'exportaveu del PP Jordi Soriano sobre uns terrenys. Segons les escoltes, els empresaris pagaven entre 120.000 i 300.000 euros de comissions a Soriano i a altres persones de l'Ajuntament, sumes que arribaven a representar en alguns casos fins al 3% del cost de l'obra, a canvi de l'adjudicació. Les escoltes telefòniques també situen l'oncle de Bustos i president del Gremi de Constructors, Melquiades Garrido, com un interlocutor clau en la trama, especialment en les requalificacions. Entre altres coses, a Bustos se'l va acusar per diversos casos de tràfic d'influències, malversació de fons i omissió del deure de perseguir delictes. El cas va comportar la dimissió de Bustos i que judicialment s'obriessin fins a 31 peces separades, inclosos

els casos Montcada, el de l'FMC i el Capdevila.

Cas Montcada

■ S'investiga la contractació a dit de Carmina Llumà, exalt càrrec del tripartit de la Generalitat, a l'Ajuntament de Montcada. Llumà va guanyar una plaça tot i que durant el procés de selecció se l'havia qualificat de no apta. Les converses telefòniques intervingudes pel cas Mercuri van revelar l'interès de l'exsecretari d'organització del PSC Dani Fernández i els germans Paco i Manuel Bustos perquè ella tingués la feina i pressions a l'alcalde de Montcada, María Elena Pérez, per aconseguir-ho. Pendent de sentència.

Cas Capdevila

■ El TSJC va imputar el 2014 la diputada socialista Montserrat Capdevila per un presumpte delictes de malversació de cabals públics en haver fet servir una targeta de Renfe pagada pel Parlament per a ús personal. Com a conseqüència, va deixar els càrrecs al partit, però continua com a diputada. Actualment s'està fent la instrucció del cas.

Cas FMC

■ L'Audiència de Barcelona va acceptar aquesta setmana el recurs presentat per una desena dels 33 alcaldes imputats per la jutgessa del cas Mercuri i va arxivar la investigació sobre la malversació de

fons públics en el cobrament de presumptes sobresous a la Federació de Municipis de Catalunya (FMC). No obstant això, la imputació de vint alcaldes per haver rebut un rellotge com a regal de l'FMC continua oberta. És la peça 25 bis A del cas Mercuri, i es preveu que la magistrada també l'arxivi en breu.

Cas Pallerols

■ Els fets delictius van començar el 1994, quan l'empresari Fidel Pallerols va impartir cursos de formació a aturats amb l'ajuda de subvencions de la Unió Europea, prop de 20 milions. A canvi de rebre la subvenció, el 10% es destinava al finançament d'Unió. L'any 2005, el cas es va arxivar i el 2006 l'Audiència de Barcelona el va reobrir. El gener del 2013, es va tancar amb una sentència de conformitat pactada entre la fiscalia i els acusats, que van acceptar penes mínimes de presó a canvi d'assumir els fets. Van ser condemnats Fidel Pallerols i els excàrrecs d'UDC Lluís i Vicenç Galvada. Però finalment l'Audiència va revocar el pacte i va decidir que els acusats ingressessin a la presó.

Cas ITV

■ El 2012 es va fer públic que un informe de l'Agència Tributària situava Oriol Pujol com a "col·laborador necessari" d'una trama empresarial que intentava trucar la concessió d'estacions d'ITV i ad-

judicar-les a empreses amigues. Segons això, s'hauria anul·lat el concurs aprovat pel tripartit i s'hauria rebut la col·laboració de Josep Tous, número dos a la Diputació de Barcelona. El 19 de març del 2013, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va imputar Pujol per un delictes de tràfic d'influències, juntament amb Tous i els empresaris Sergi Alsina, Sergio Pastor i Ricard Puignou. La instrucció del cas està a punt de finalitzar.

Cas Cañas

■ L'exdiputat de Ciutadans Jordi Cañas va renunciar a la seva acta de diputat al Parlament després de rebre una providència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) en què el citava a declarar com a imputat per presumpte frau fiscal. La imputació de l'exdiputat vol determinar si és culpable d'haver col·laborat en la confecció de factures falses que van permetre a l'empresa d'un familiar —Cañas és l'exparella de la germana de l'administrador d'aquesta companyia— defraudar a Hisenda gairebé mig milió d'euros en l'impost de societats, l'any 2005. Cañas va presentar recurs a l'Audiència, que està a punt de resoldre's.

Cas ACM

■ La fiscalia ha sol·licitat cinc anys i mig de presó, set anys d'inhabilitació absoluta i el pagament d'una mul-

ta de 30.900 euros per a Josep Maria Matas, exsecretari general de l'Associació Catalana de Municipis (ACM), i per a l'excap dels serveis jurídics de l'ens municipalista Xavier Solà, als quals ha acusat d'un delictes continuat de malversació impropia i d'un altre de continuat de falsedat per haver-se embutxacat més de 800.000 euros (Matas) i 189.912 euros (Solà) de l'organisme.

Cas Crespo

■ El cas Clotilde va començar amb l'escorcoll de l'ajuntament de Lloret per

► 23 Marzo, 2015

A l'esquerra, Millet entrant a declarar. A la dreta, Bustos en una roda de premsa després de l'escorcoll a l'ajuntament, Crespo abandonant el jutjat i Muñoz sortint de la presó després de pagar la fiança ■ ARXIU

part dels agents de la Guàrdia Civil i la fiscalia anticorrupció el gener del 2013 en el marc d'una operació contra la màfia russa. En l'operació van detenir Andrei Petrov, acusat de blanquejar 50 milions en negocis diversos durant dos anys. Al cap de pocs dies d'entrar a l'ajuntament, la Guàrdia Civil va detenir el llavors regidor d'Urbanisme, Josep Valls, i va imputar més endavant l'excalcalde i diputat de CiU Xavier Crespo per presumpte suborn i possible prevaricació administrativa quan van facilitar a Pe-

trov, a través de la seva empresa DDC, la transformació de la plaça de braus en centre comercial, suposadament estalviant-se impostos. Com a contraprestació, Petrov hauria pagat 300.000 euros de patrocini als clubs d'hoquei i futbol. Més endavant es va descobrir que Petrov tenia 42 milions a la banca andorrana. A banda de Petrov, l'Audiència Nacional manté imputats Konstantin Mixanin; Borís Petrov, el pare d'Andrei; la secretària Jessica Oleguin; el president del club d'hoquei, Joan Pe-

rarnau; Valls; Crespo, i Pilar Gimeno, entre molts altres. Actualment tots estan lliures. L'últim a sortir de la presó, ara fa un mes, va ser Andrei Petrov, que va pagar 80.000 euros. La fiscalia anticorrupció demana dos anys i sis mesos de presó per a Crespo com a presumpte autor d'un delictes de suborn passiu continuat, i dos anys i tres mesos per a Josep Valls.

Cas Palau

■ El cas es relaciona amb un desfalc realitzat per Fèlix Millet, president del pa-

tronat de l'Associació Orfeó Català-Palau de la Música, amb la implicació d'alguns dels seus col·laboradors, com Jordi Montull. Es desviaven fons del Palau cap als comptes i el patrimoni personal dels implicats. Millet ha admès un desfalc de 3,3 milions i haver pagat comissions i altres despeses en diner negre. El cas incloïa el presumpte finançament irregular de CDC -5,1 milions segons el jutjat, que s'haurien rebut a través de l'empresa Ferrovia via adjudicacions-. El cas continua en instrucció.

Cas Innova

■ Investiga el mal ús de diners públics en la gestió de les empreses municipals de Reus, que a la vegada té ramificacions en altres ciutats i organismes de Catalunya. Les investigacions judicials es van iniciar amb força després de conèixer el pagament de 720.000 euros sense IVA de l'hòlding reusenc, presidit per Josep Prat, a l'exdirector del CatSalut Carles Manté per uns treballs que mai s'haurien realitzat. A partir de llavors, el jutge del cas, Diego Álvarez de Juan, ha obert, com

a mínim, deu peces separades, que han suposat la imputació d'una cinquantena de polítics i càrrecs, entre els quals el tripartit del 2007-2015, amb l'excalcalde Lluís Miquel Pérez. Totes les peces es troben en fase d'instrucció, i en només tres s'ha aixecat el secret de sumari: les que investiguen els pagaments dels ajuntaments de Reus i Vila-seca a l'arquitecte Jorge Batesteza, i la presumpta adjudicació a dit del concurs de transport sanitari a Ambulàncies Baix Ebre. La darrera novetat del cas és que l'Audiència ha traslladat de Reus a Tarragona la investigació referent al CAR de Vila-seca i que manté imputat l'alcalde, Josep Poblet.

Cas Manga

■ El cas Manga va esclatar fa més de dos anys com a satèl·lit d'una operació de corrupció que s'havia començat a investigar a Lugo, el cas Pokemon. El cas ja fa gairebé un any que es va dir que es traslladaria a Girona, però els advocats dels vuit imputats ja fa temps que ho esperen. El cas va començar amb l'escorcoll, per part dels agents de vigilància duanera, del Consell Comarcal de la Selva, entitat que va estar en l'epicentre d'una trama de corrupció, amb Robert Fauria (CiU), aleshores president de l'ens i exalcalde de Sant Hilari Sacalm, en un lloc destacat de la trama, que mostrava com presumptament s'havia prevaricat per adjudicar places a dit i s'havien manipulat concursos públics. El cas va esquitxar també els màxims responsables de l'empresa que gestionava els tributs dels ajuntaments selvatans, GRS Arc Local; Àlex Ros i Josep Maria Franch; el funcionari del Consell Joan Carles Feliu; el director del Patronat de Turisme Girona Costa Brava, Ramon Ramos, i el regidor de Figueras Manuel Toro.

[Informació recollida per N. Forns, D. Brugué, E. Bella, M. Piulachs i E. Canovaca.] ■

▶ 23 Marzo, 2015

Casos de malversació de fons públic a Catalunya

La taca de la corrupció s'estén

ENQUESTA Els ciutadans consideren la insatisfacció amb la política el segon problema més important al país, segons el CEO **AL JUTJAT** Els casos de malversació de fons públics i suborn han estat una constant en els darrers anys **ESTADIS** La majoria es troben encara en fase d'instrucció

Redacció
BARCELONA

La insatisfacció amb la política ocupa el segon lloc en el rànquing dels principals problemes que els ciutadans creuen que té Catalunya en aquests moments. Almenys així ho revela l'última enquesta publicada pel Centre d'Estudis d'Opinió (CEO). Una dada especialment rellevant en un any que està marcat per un cicle electoral molt intens: municipals, catalanes i espanyoles. Si bé des dels partits s'intenta lluitar contra la desafecció i presentar-se com a formacions transparents, hi ha diversos casos vinculats a malversació de fons públics i suborn en diversos estadis judicials. Aquests són alguns dels més importants:

Cas Pretòria

■ El jutge de l'Audiència Nacional Pablo Ruz va dictar la setmana passada l'obertura de judici contra els onze acusats pel cas Pretòria, de corrupció urbanística, a Santa Coloma de Gramenet, Badalona i Llaveneres, destapat el 2009, i de blanqueig de capitals. El magistrat, a més, els va imposar una fiança total de 102 milions per cobrir les possibles responsabilitats. Hi ha nou acusats, entre els quals l'exdiputat socialista Luis Andrés García, *Luigi*; l'exsecretari de Presidència de CiU Lluís Prenafeta; la seva dona, M. Lluïsa Mas; l'exconseller d'Economia

de CiU Macià Alavedra, i l'exalcalde de Santa Coloma de Gramenet Bartomeu Muñoz (PSC), que és acusat de dos delictes de suborn: l'operació Pallaresa i l'adjudicació de la neteja a Limasa.

Cas Mercuri

■ Els Mossos, a través d'escoltes al telèfon de l'exalcalde de Sabadell Manuel Bustos, van veure indicis de delictes vinculats a una presunta trama de corrupció urbanística i cobrament de comissions a l'Ajuntament. Inicialment investigaven un cas de presunta corrupció relacionat amb l'exportaveu del PP Jordi Soriano sobre uns terrenys. Segons les escoltes, els empresaris pagaven entre 120.000 i 300.000 euros de comissions a Soriano i a altres persones de l'Ajuntament, sumes que arribaven a representar en alguns casos fins al 3% del cost de l'obra, a canvi de l'adjudicació. Les escoltes telefòniques també situen l'oncle de Bustos i president del Gremi de Constructors, Melquiades Garrido, com un interlocutor clau en la trama, especialment en les requalificacions. Entre altres coses, a Bustos se'l va acusar per diversos casos de tràfic d'influències, malversació de fons i omissió del deure de perseguir delictes. El cas va comportar la dimissió de Bustos i que judicialment s'obriessin fins a 31 peces separades, inclosos

els casos Montcada, el de l'FMC i el Capdevila.

Cas Montcada

■ S'investiga la contractació a dit de Carmina Llumà, exalt càrrec del tripartit de la Generalitat, a l'Ajuntament de Montcada. Llumà va guanyar una plaça tot i que durant el procés de selecció se l'havia qualificat de no apta. Les converses telefòniques intervingudes pel cas Mercuri van revelar l'interès de l'exsecretari d'organització del PSC Dani Fernández i els germans Paco i Manuel Bustos perquè ella tingués la feina i pressions a l'alcalde de Montcada, Maria Elena Pérez, per aconseguir-ho. Pendent de sentència.

Cas Capdevila

■ El TSJC va imputar el 2014 la diputada socialista Montserrat Capdevila per un presumpte delictes de malversació de cabals públics en haver fet servir una targeta de Renfe pagada pel Parlament per a ús personal. Com a conseqüència, va deixar els càrrecs al partit, però continua com a diputada. Actualment s'està fent la instrucció del cas.

Cas FMC

■ L'Audiència de Barcelona va acceptar aquesta setmana el recurs presentat per una desena dels 33 alcaldes imputats per la jutgessa del cas Mercuri i va arxivar la investigació sobre la malversació de

fons públics en el cobrament de presumptes sobresous a la Federació de Municipis de Catalunya (FMC). No obstant això, la imputació de vint alcaldes per haver rebut un rellotge com a regal de l'FMC continua oberta. És la peça 25 bis A del cas Mercuri, i es preveu que la magistrada també l'arxivi en breu.

Cas Pallerols

■ Els fets delictius van començar el 1994, quan l'empresari Fidel Pallerols va impartir cursos de formació a aturats amb l'ajuda de subvencions de la Unió Europea, prop de no milions. A canvi de rebre la subvenció, el 10% es destinava al finançament d'Unió. L'any 2005, el cas es va arxivar i el 2006 l'Audiència de Barcelona el va reobrir. El gener del 2013, es va tancar amb una sentència de conformitat pactada entre la fiscalia i els acusats, que van acceptar penes mínimes de presó a canvi d'assumir els fets. Van ser condemnats Fidel Pallerols i els excàrrecs d'UDC Lluís i Vicenç Galvà. Però finalment l'Audiència va revocar el pacte i va decidir que els acusats ingressessin a la presó.

Cas ITV

■ El 2012 es va fer públic que un informe de l'Agència Tributària situava Oriol Pujol com a "col·laborador necessari" d'una trama empresarial que intentava trucar la concessió d'estacions d'ITV i ad-

judicar-les a empreses amigues. Segons això, s'hauria anul·lat el concurs aprovat pel tripartit i s'hauria rebut la col·laboració de Josep Tous, número dos a la Diputació de Barcelona. El 19 de març del 2013, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va imputar Pujol per un delictes de tràfic d'influències, juntament amb Tous i els empresaris Sergi Alsina, Sergio Pastor i Ricard Puignou. La instrucció del cas està a punt de finalitzar.

Cas Cañas

■ L'exdiputat de Ciutadans Jordi Cañas va renunciar a la seva acta de diputat al Parlament després de rebre una providència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) en què el citava a declarar com a imputat per presumpte frau fiscal. La imputació de l'exdiputat vol determinar si és culpable d'haver col·laborat en la confecció de factures falses que van permetre a l'empresa d'un familiar -Cañas és l'exparella de la germana de l'administrador d'aquesta companyia- defraudar a Hisenda gairebé mig milió d'euros en l'impost de societats, l'any 2005. Cañas va presentar recurs a l'Audiència, que està a punt de resoldre's.

Cas ACM

■ La fiscalia ha sol·licitat cinc anys i mig de presó, set anys d'inhabilitació absoluta i el pagament d'una mul-

ta de 30.900 euros per a Josep Maria Matas, exsecretari general de l'Associació Catalana de Municipis (ACM), i per a l'excap dels serveis jurídics de l'ens municipalista Xavier Solà, als quals ha acusat d'un delictes continuat de malversació impròpia i d'un altre de continuat de falsedat per haver-se embutxacat més de 800.000 euros (Matas) i 189.912 euros (Solà) de l'organisme.

Cas Crespo

■ El cas Clotilde va començar amb l'escorcoll de l'ajuntament de Lloret per

► 23 Marzo, 2015

A l'esquerra, Millet entrant a declarar. A la dreta, Bustos en una roda de premsa després de l'escorcoll a l'ajuntament, Crespo abandonant el jutjat i Muñoz sortint de la presó després de pagar la fiança ■ ARXIU

a mínim, deu peces separades, que han suposat la imputació d'una cinquantena de polítics i càrrecs, entre els quals el tripartit del 2007-2015, amb l'excalde Lluís Miquel Pérez. Totes les peces es troben en fase d'instrucció, i en només tres s'ha aixecat el secret de sumari: les que investiguen els pagaments dels ajuntaments de Reus i Vila-seca a l'arquitecte Jorge Batesteza, i la presumpta adjudicació a dit del concurs de transport sanitari a Ambulàncies Baix Ebre. La darrera novetat del cas és que l'Audiència ha traslladat de Reus a Tarragona la investigació referent al CAR de Vila-seca i que manté imputat l'alcalde, Josep Poblet.

Cas Manga

■ El cas Manga va esclatar fa més de dos anys com a satèl·lit d'una operació de corrupció que s'havia començat a investigar a Lugo, el cas Pokemon. El cas ja fa gairebé un any que es va dir que es traslladaria a Girona, però els advocats dels vuit imputats ja fa temps que ho esperen. El cas va començar amb l'escorcoll, per part dels agents de vigilància duanera, del Consell Comarcal de la Selva, entitat que va estar en l'epicentre d'una trama de corrupció, amb Robert Fauria (CiU), aleshores president de l'ens i exalcalde de Sant Hilari Sacalm, en un lloc destacat de la trama, que mostrava com presumptament s'havia prevaricat per adjudicar places a dit i s'havien manipulat concursos públics. El cas va esquitxar també els màxims responsables de l'empresa que gestionava els tributs dels ajuntaments selvatans, GRS Arc Local; Àlex Ros i Josep Maria Franch; el funcionari del Consell Joan Carles Feliu; el director del Patronat de Turisme Girona Costa Brava, Ramon Ramos, i el regidor de Figueras Manuel Toro.

[Informació recollida per N. Forns, D. Brugué, E. Bella, M. Piulachs i E. Canovaca.] ■

part dels agents de la Guàrdia Civil i la fiscalia anticorrupció el gener del 2013 en el marc d'una operació contra la màfia russa. En l'operació van detenir Andrei Petrov, acusat de blanquejar 50 milions en negocis diversos durant dos anys. Al cap de pocs dies d'entrar a l'ajuntament, la Guàrdia Civil va detenir el llavors regidor d'Urbanisme, Josep Valls, i va imputar més endavant l'excalde i diputat de CiU Xavier Crespo per presumpte suborn i possible prevaricació administrativa quan van facilitar a Pe-

trov, a través de la seva empresa DDC, la transformació de la plaça de braus en centre comercial, suposadament estalviant-se impostos. Com a contraprestació, Petrov hauria pagat 800.000 euros de patrocini als clubs d'hoquei i futbol. Més endavant es va descobrir que Petrov tenia 42 milions a la banca andorrana. A banda de Petrov, l'Audiència Nacional manté imputats Konstantin Mixanin; Borís Petrov, el pare d'Andrei; la secretària Jessica Oleguin; el president del club d'hoquei, Joan Pe-

rarnau; Valls; Crespo, i Pilar Gimeno, entre molts altres. Actualment tots estan lliures. L'últim a sortir de la presó, ara fa un mes, va ser Andrei Petrov, que va pagar 80.000 euros. La fiscalia anticorrupció demana dos anys i sis mesos de presó per a Crespo com a presumpte autor d'un delictes de suborn passiu continuat, i dos anys i tres mesos per a Josep Valls.

Cas Palau

■ El cas es relaciona amb un desfalcat realitzat per Fèlix Millet, president del pa-

tronat de l'Associació Orfeó Català-Palau de la Música, amb la implicació d'alguns dels seus col·laboradors, com Jordi Montull. Es desviaven fons del Palau cap als comptes i el patrimoni personal dels implicats. Millet ha admès un desfalcat de 3,3 milions i haver pagat comissions i altres despeses en diners negres. El cas incloïa el presumpte finançament irregular de CDC -5,1 milions segons el jutjat, que s'haurien rebut a través de l'empresa Ferroviària via adjudicacions-. El cas continua en instrucció.

Cas Innova

■ Investiga el mal ús de diners públics en la gestió de les empreses municipals de Reus, que a la vegada té ramificacions en altres ciutats i organismes de Catalunya. Les investigacions judicials es van iniciar amb força després de conèixer el pagament de 720.000 euros sense IVA de l'holding reusenc, presidit per Josep Prat, a l'exdirector del CatSalut Carles Manté per uns treballs que mai s'haurien realitzats. A partir de llavors, el jutge del cas, Diego Álvarez de Juan, ha obert, com

► 23 Marzo, 2015

El Puzzle de la semana

Isabel Rubió. / Elena Ramón

El discurso de Isabel Rubió en Celsa

La viuda del fundador de Celsa, Francisco Rubiralta, se dirigió a 500 empleados del grupo en un acto celebrado el viernes en Castellbisbal. **P8**

► 23 Marzo, 2015

EL PUZLE DE LA SEMANA

ISABEL RUBIÓ, VIUDA DE FRANCISCO RUBIRALTA, HABLA A LOS EMPLEADOS DE CELSA. PORT AVENTURA CONSTRUIRÁ EL ÚNICO PARQUE TEMÁTICO DE FERRARI DE EUROPA. LUIS CONDE DIRIGIRÁ UN CONCIERTO DE GUSTAV MAHLER. SEAT Y MANGO PONEN DE MODA EL COCHE BEIGE Y CUP&CAKE ABRE EN L'ILLA.

El discurso de la dama del acero

Elena Ramón

EL DISCURSO DE ISABEL RUBIÓ A LA PLANTILLA DE CELSA

Isabel Rubió, viuda del fundador de Celsa, Francisco Rubiralta Vilaseca, y madre del actual líder del grupo siderúrgico, Francesc Rubiralta Rubió, sorprendió a propios y extraños el pasado viernes en sus palabras a la plantilla de la empresa en Castellbisbal.

Paseándose arriba y abajo entre 500 empleados, Rubió destacó el papel de su marido como "catalizador del talento humano". "Los dos amores de Paco —dijo— eran la familia y la empresa". "En casa, cada noche teníamos consejo de administración"

PORT AVENTURA SERÁ LA ENVIDIA DE LOS ITALIANOS

El próximo mes de mayo se pondrá la primera piedra de Ferrari Land, un nuevo parque temático dedicado a la escudería del *cavallino* rampante que se ubicará dentro de Port Aventura. Hasta ahora, sólo había uno ubicado en Abu Dhabi, y el que se construirá en Tarragona tiene la

licencia en exclusiva para toda Europa, lo que descarta cualquier otra apertura futura en el continente. Pese a que el 50% del capital del parque es italiano, parece ser que en Italia, donde están tan orgullosos de la escudería roja, se sienten un poco celosos.

SEAT Y MANGO PONEN DE MODA EL COCHE DE COLOR BEIGE

El año pasado, Seat estrenó su primera colaboración con una firma de moda al lanzar una edición especial de su modelo más pequeño, el Mii de la mano de Mango. Aunque el Mii no es el superventas de la filial de Volkswagen, esta alianza ha permitido al grupo que preside Jürgen Stackmann encontrar un nicho de mercado entre el público femenino. En 2014, Seat comercializó 25.707 unidades del Mii, 392 más que en el ejercicio precedente. El 15% de todas las coches de este modelo vendidos en Europa son *Mii by Mango*, y el 70% de las unidades se producen en beige, un color muy poco habitual en el histórico de Seat, pero el favorito de las compradoras.

LUIS CONDE, DE CAZATALENTOS A DIRECTOR DE ORQUESTA

Seeliger y Conde (SyC) celebrará el jueves su 25 aniversario en el Palau de la Música Catalana con un concierto del compositor Gustav Mahler. El director de la orquesta será el propio fundador de la firma de cazataleños, Luis Conde. El empresario quiere "transmitir que con pasión y esfuerzo [y dos años de ensayos] casi todo es posible en la vida". Conde descubrió a Mahler en un concierto en el Metropolitan de Nueva York impartido por otro director aficionado que en realidad era un reconocido editor neoyorquino. El experto en cazataleños explica que se marcó este reto "dado que SyC lleva 25 años buscando directores para dirigir las orquestas empresariales de este país".

CUP&CAKE ABRE EN L'ILLA DIAGONAL

La cadena barcelonesa de desayunos Cup&Cake ha abierto un nuevo local en el centro comercial L'illa Diagonal, en Barcelona, bajo el nombre de Brunchelona. Ubicado en la planta 1 del centro, tiene una superficie de 85 metros cuadrados y una terraza para 30 comensales. La empresa nació en 2010 de la mano de Manex Susaeta, quien decidió abrir una pequeña tienda de desayunos en el 145 de Enric Granados. "A mí me encanta desayunar, y vi que no había ninguna tienda especializada", comenta Susaeta. Desde entonces, el éxito de Cup&Cake ha propiciado la apertura de un nuevo local al año. En sus establecimientos no faltan el café 100% ecológico, los *brunch* y las famosas magdalenas *cup&cake*.

► 23 Marzo, 2015

‘Bon rotllet’

CLÀSSICA

Orquestra Simfònica del Vallès Cor de Cambra del Palau

Director: Rubén Gimeno
Lloc i data: Palau de la Música
(21/III/2015)

JAUME RADIGALES

No sé si té massa sentit plantejar l'audició del magnífic oratori *Die Schöpfung* de Haydn amb una semi-espectacularització, retallant tots els recitatius, eliminant dos números musicals i sense que el públic sàpiga el que s'està cantant. En el cas que ens ocupa, la lectura dirigida “teatralment” per Marta G. Otín no va ser suficient perquè el públic entengués què estava passant. Això sí, músics i cantants es miraven entre ells amb un somriure molt en la línia del *bon rotllet* típicament postmodern, com si s'alegessin realment que Déu-nostre-Senyor hagués fet el món en sis dies. Que ningú m'acusi de purista: crec que l'obra de Haydn pot teatralitzar-se, però deixant que el text de Van Swieten sobre textos de Milton i del *Gènesi* pugui seguir-se per tal que s'enten-

gui el seu sentit pregon, que no és el que transmetia el que es veia a l'escenari del Palau.

Sortosament, el capítol musical –tot i els excessius talls esmentats– es va resoldre amb millor fortuna. En primer lloc, per la lectura vigorosa, meticulosa i atenta de Rubén Gimeno davant d'una Simfònica del Vallès de corda aguda transparent i bon equilibri entre fustes i metalls. De

L'obra de Haydn es pot teatralitzar, però deixant que el text es pugui seguir perquè s'entengui

seguida, pel treball esplèndid del Cor de Cambra del Palau, homogeni i contagiats pel vigor de Gimeno. I, és clar, per tres solistes de casa, Marta Mathéu, David Alegret i Enric Martínez-Castignani, de ple en l'estil clàssic de Haydn i molt professionals davant del moviment escènic que se'ls exigia mentre desgranaven les àries destinades als arcàngels, a Adam i a Eva.●

▶ 23 Marzo, 2015

Crònica d'una nit en què el públic es va posar el pijama per gentilesa de l'artista Eugenio Ampudia

Occupy el Palau

MARICEL CHAVARRÍA
Barcelona

A llò de la visita guiada al Palau de la Música és una simple anècdota al costat de l'experiència de pernoctar-hi i despertar-se a punta de dia amb la tènue llum filtrant-se per les vidrieries. Això van viure mig centenar de persones abans d'ahir a la nit, atrets per l'artista Eugenio Ampudia (Valladolid, 1958) i la seva sèrie *On dormir*, amb la qual des del 2008 proposa a la gent que es faci seus espais icònics, que trenqui la distància que els separa dels temples de la cultura. I tot això a partir d'un gest, d'una actitud quotidiana com és posar-se el pijama, rentar-se les dents i sentir-se com a casa.

Sacs de dormir, estoretes i coixins es desplegaven per la mateixa fusta que ha suportat històriques orquestres i grans solistes. I un cop apagats els llums, un pianista va interpretar les *Variacions Goldberg*, que Bach va compondre suposadament per combatre l'insomni d'un noble.

"En el meu cas era l'únic que em quedava per fer en aquesta casa. Des dels cinc anys vinc a cantar, però l'experiència de passar-hi la nit ha estat una cosa molt diferent, penses en la infinitat de vivències que han tingut lloc aquí,

PALAU DE LA MÚSICA

Alguns dels inquilins del Palau, preparant-se per passar-hi la nit

penses en tota aquesta energia". Qui parla és Marta Solé, cantaire de l'Orfeó i una de les 49 persones convidades, amb consocis, abonats, personal del Palau i amics de l'artista, per als quals Ampudia va projectar a tall de manual d'instruccions el vídeo de la seva pernoctació individual durant la pas-

sada Nit de Nadal, en què va fer servir el piano com a catre.

"És el grau d'intimitat que necessita la gent per sentir-se a prop de la cultura", apunta Ampudia, la sèrie del qual va arrencar al Museu del Prado, quan va passar la nit davant d'*Els afusellaments del 2 de maig*.

"Existeix una relació entre els somnis i els espais expositius, ja des de les vuit hores de son de Joe DiMaggio que va rodar Warhol fins a les invitacions que fa Sophie Calle a la gent a dormir al seu propi llit... Però segurament no s'ha concretat fins al punt de 'm'hi quedo a passar la nit i em faig l'es-

pai meu", comenta l'artista resident a Madrid. "Jo vaig començar el 2008 i de sobte la gent va començar a anar als llocs i s'hi quedava: tot els moviments d'Occupy Wall Street o Ocupa museus van començar a funcionar molt bé, perquè la manera més perillosa

"Des dels cinc anys vinc a cantar, però passar-hi la nit ha estat una cosa molt diferent", diu una cantaire

d'actuar la gent era senzillament no fer res, només quedar-s'hi".

Quedar-s'hi no va ser exactament el que van fer els convidats al Palau. A les 6.25 de diumenge, el director artístic, Víctor García de Gomar, artífex d'aquesta festa amb el galerista Lluçia Homs, va pitjar el play i van sonar polifònies del segle XIII i fragments corals del *Codex Calixtinus*, mentre l'alba anava adquirint intensitat i cessaven els rons, que en el fons afavorien l'anhelada normalitat.

Futures pernoctacions? Ampudia aspira a portar l'experiència al mausoleu de Lenin o la Ciutat Prohibida de Pequín. En aquests moments, la Fundació Miró exhibeix dues peces seves. ●

► 23 Marzo, 2015

TOTS ELS COLORS DE BEETHOVEN

MÚSICA CRÍTICA

Damià Vicens MANRESA

ORQUESTRA CAMERA MUSICAE

► La Cinquena de Beethoven i Judith Jáuregui. DIA: **diumenge, 22 de març**. Teatre Kursaal (Manresa).

Quan les guerres napoleòniques assetjaven Europa, Beethoven no tenia ni quaranta anys, estava quedant sord i enllestia, a pesar de tot, la descomunal *Cinquena Simfonia*, una de les obres clàssiques més populars i interpretades de tots els temps, estrenada el 1908. Ahir a la tarda, dos segles després, la coneguda partitura en Do menor del compositor alemany va so-

nar al teatre Kursaal de Manresa, a càrrec de l'Orquestra Camera Musicae (OCM).

La formació tarragonina, amb el director Tomàs Grau, va abordar amb encert el repte artístic de l'anomenada *Simfonia del Destí*, una creació estructuralment perfecta, que conté, segurament, les quatre primeres notes més famoses de la història universal de la música.

L'energia rítmica es va palpar damunt de l'escenari conformant una onada de tonalitats i transaccions explosives, amb paisatges èpics i lapses impetuosos de dramatisme extrem. Les cordes de l'OCM, sobretot, van destacar en els allegros i andantes magistrals de Ludwig Van Beethoven (1770-1827), l'últim compositor clàssic i el primer romàntic.

El canvi de dinàmiques a què obliga la mateixa partitura (del

La pianista Judith Jáuregui va ser la convidada ahir de l'OCM

forte al pianissimo) va ser ben resolt pels intèrprets, respectant els patrons melòdics notablement.

Abans de la *Cinquena Simfonia*, la primera part de l'actuació d'ahir va estar dedicada a l'audició del *Concert per a piano i orquestra*

núm.3, op.37, també del geni de Bonn, i igualment en un atractiu Do menor. En aquest cas, l'OCM va comptar amb la participació de la pianista Judith Jáuregui (Sant Sebastià, 1985), que va fer palès per què se la considera una de les

pianistes actuals amb més projecció de l'Estat i va mostrar una privilegiada delicadesa i habilitat a les tecles.

En ambdues obres, la intensitat i la tensió dels moviments altament lírics van seduir el públic, enlluernat pels colors més lluminosos i pacífics de Beethoven, fins a les ombres furioses i compassos violents de l'alemany, que a voltes recorden els quadres de Goya.

L'Orquestra Camera Musicae i l'artista donostiarra, que acaben d'iniciar la seva gira per Catalunya, van demostrar en tot moment el poder i les possibilitats de la música instrumental i els seus recursos expressius amb una unitat simfònica convincent, però sense arribar a l'entesa plena, en un concert que, dissabte que ve, donarà el tret de sortida a la tercera temporada de producció pròpia de l'OCM al Palau de la Música.

El Palau de la Música se rinde a las grandes voces líricas

► En su próxima temporada lanza un ciclo con cantantes de primera

PABLO MELÉNDEZ-HADDAD
BARCELONA

El Palau de la Música Catalana está dispuesto a hacerse un nombre a nivel internacional pero no solo gracias a las evidentes virtudes que representa el edificio modernista de Domènech i Mun-taner, sino también por su programación. Lejos quedan la compra de giras a ciegas, ahora todo cobra sentido en un discurso artístico cada vez más ambicioso pero con los pies bien puestos sobre la tierra: la propuesta incluye 127 conciertos, un 16 por cien más que el curso pasado, oferta que cuenta con un presupuesto de 3,2 millones de euros financiado en gran parte por la propia venta de entradas. Y como las cosas le van bien en este terreno -continúa subiendo la venta de localidades y de abonos-, ahora se ha lanzado a solucionar asignaturas pendientes. Si la anterior administración nunca quiso retomar la histórica trayectoria vocal del Palau excusándose en temas financieros, ahora se pasa página presentando una espectacular temporada de grandes voces de la lírica, la mejor de España: «Palau 100 Grans Veus» propone seis veladas protagonizadas por Anna Netrebko (13 / VII, con Ekaterina Gubanova, Aleksandr Antonenko, Ildar Abdrazakov y la OBC bajo la batuta de Marco Armiliato), Xavier Sabata (17 / VII), Juan Diego Flórez (3 / II), Rolando Villazón (13 / III, solista en la ópera «Il re pastore» de Mozart junto a Martina Jankova, Mojca Erdmann, Angela Brower y Emiliano González Toro, con William Christie en el podio), Magdalena Kozena (16 / III) y Matthias Goerne (14 / IV, con el «Winterreise» en una propuesta escénica del videoartista William Kentridge).

A la oferta vocal se suma un concierto de Cecilia Bartoli dirigida por Diego Fasolis al frente de I Barocchisti (Palau 100, 3 / XI), un recital de Mark Padmore (Palau 100 Cambra, 4 / IV) y, finalmente, con la actuación de Patricia Petibon y David Alegret, quienes en el marco del Cicle Coral Orfeo Català participarán en un concierto con un programa integrado por el «Stabat Mater» de Poulenc y la «Cantata a la Verge Maria» de Blancafort, bajo la batuta de Antoni Ros Marbà (7 / VII).

Pero hay mucho más: la consolidación del ciclo «Palau 100 Bach» en su segunda edición, la celebración de los 125 años del Orfeo Català, el fichaje de Héctor Parra como compositor en residencia y la apertura al repertorio de los siglos XX y XXI -se interpretará la espectacular «Sinfonía Turangalila», de Messiaen-, una muestra de Jaume Plen-

Anne Netrebko

ABC

Rolando Villazón

ABC

Gustavo Dudamel

ABC

Arranque clásico
Una vez más, a temporda alzará el el telón en julio, de la mano de Palau 100 y Barenboim

sa, más conciertos en el ciclo de cámara y de piano... Y muchos nombres míticos o mediáticos: los Filarmonicos de Viena, Daniel Barenboim y la Staatskapelle Berlin, Gustavo Dudamel, Vladimir Ashkenazy, Daniele Gatti, John Eliot Gardiner, Mitsuko Uchida, Christian Zacharias, la Orquesta del Concertgebouw

de Ámsterdam, Anne-Sophie Mutter, Andras Schiff, Jordi Savall, Grigori Sokolov, Mark Minkowski, Javier Perianes, el Coro Arnold Schoenberg, William Christie...

Nuevamente se levantará el telón en julio, de la mano de Palau 100 y Barenboim, para terminar con el último concierto del Cicle Coral en julio de 2016, una temporada que no se olvida de los creadores locales y que conmemorará el centenario de la trágica muerte de Enric Granados. Continúa la flexibilidad en la venta de abonos, ahora también con la apertura de nuevos canales de venta incluyendo internet.

► 22 Marzo, 2015

BU DIARIO 2

Diario de Navarra Domingo, 22 de marzo de 2015

Neil Harbisson, ayer en el escenario de Baluarte.

CALLEJA

d2

El artista británico Neil Harbisson vive con una antena implantada en su cráneo que le permite percibir los colores a través de diferentes tonos de sonido. Ayer habló de su experiencia en Pamplona, en la segunda y última jornada del Día C del Club de Creativos.

El arte de ser un 'ciborg'

NEREA ALEJOS
 Pamplona

SU manera de percibir la realidad es propia de una película de ciencia-ficción. Desde hace más de diez años, el artista británico Neil Harbisson (Londres, 1982) distingue los colores con la ayuda de una antena que lleva implantada en su cráneo. Él nació con acromatopsia, una anomalía en la visión por la cual sólo podía ver en blanco y negro. La solución pasaba por implantarse un *eyeborg* y convertirse de esta forma en un *ciborg*, es decir, un ser humano dotado de un dispositivo cibernético.

Ayer, en el marco de la segunda y última jornada del Día C, organizado en Baluarte por el Club de Creativos, Harbisson protagonizó una intervención que no distaba mucho de cualquier monólogo de *El Club de la Comedia*, a juzgar por las risas del público que llenó la Sala de Cámara.

El artista británico contó cómo el *eyeborg* había transformado su vida. En algún caso, también la había trastocado. Para empezar, las autoridades británicas no le permitían renovar su pasaporte porque él quería aparecer con aquella antena en la cabeza, pero en las fotografías no se admitía que las personas llevaran ningún tipo de dispositivo. Finalmente, logró que el Gobierno británico le reconociera como *ciborg* y mostró su actual fotografía en el pasaporte, posando con su *eyeborg*.

Como artista visual y compositor, a Harbisson le encanta expe-

rimentar con su capacidad de percibir los colores a partir de unas frecuencias de sonido que parten de una gama de 360 microtonos de la escala musical. Ayer bromeaba con su ropa. "Dependiendo de los colores que llevas puestos, puedes crear una melodía. Hay una melodía de música electrónica que me gustó y la pasé a una corbata. Así es como suena la corbata". Y puso la melodía para que el público lo comprobara.

Según explicó, la clave de que un color 'suenen' de una manera u otra está en el grado de saturación. Así, a mayor saturación, mayor sonido. "Para mí, los supermercados se han convertido en discotecas. Es donde hay más combinaciones de colores, sobre todo en la sección de limpieza". Y luego apuntó: "Por ejemplo, la leche no suena".

Cada vez que visita un museo, los artistas se transforman en compositores. "Andy Warhol suena mucho, puedes escucharlo desde muy lejos porque suena más alto que otros pintores. Los clásicos suenan bastante menos, porque están menos saturados", detalló.

Retratos sonoros

Gracias a su *eyeborg*, Harbisson también puede escuchar el color de diferentes partes del rostro, como los ojos o el cabello. En uno de tantos experimentos, se detuvo a analizar cómo percibía las caras de varios personajes famosos y presentó algunos ejemplos de estos "retratos sonoros".

"Judi Dench tiene un pelo silencioso, al igual que la barba de James Cameron, que tampoco suena. Woody Allen suena muy

suave, muy bajo", describió mientras mostraba fotografías de sus encuentros con estas celebridades. Asimismo, reproducía los sonidos asociados a algunas caras. "Yo puedo acercarme a cada persona y decirle: Tu cara me suena", bromeó mientras el público se desternillaba.

Según aclaró, no distingue el color de la piel de las personas. "Escucho el mismo sonido tanto si es una piel blanca como negra. En realidad todos somos naranjas: la gente negra en realidad es un naranja muy oscuro, y la gente blanca es un naranja muy claro".

Otro proyecto que realizó fue visitar diferentes capitales europeas para captar los colores de cada ciudad. En cada una detectó dos colores predominantes: por ejemplo, Madrid era de color ámbar y terracota; mientras Lisboa era amarilla y turquesa.

El año pasado, Harbisson llevó a cabo otro curioso experimento: un "concierto de colores" en el Palau de la Música de Barcelona. "Los intérpretes podían tocar música sin leer la partitura, simplemente a través del color. Dependiendo de la música que quería que tocasen, cambiaba el color en el escenario", contó.

Harbisson está convencido de que la unión entre lo humano y lo tecnológico "es muy natural". "Los tiburones y las palomas pueden percibir dónde está el norte, y algunos peces pueden crear luz cuando no la hay en las profundidades del océano".

Para él, la incorporación de "nuevos sentidos" al cuerpo del ser humano supone un valor añadido desde el punto de vista de la expresión artística. Hace cinco años decidió crear la Fundación Cyborg para ayudar a otras personas que quieran convertirse en *ciborgs*. Contó el caso de la artista Moon Ribas, quien lleva conectado a su cuerpo un sensor sísmico que se activa cada vez que hay un terremoto en un lugar determinado del planeta. Él ya tiene claro su siguiente paso: "Quiero conectarme al espacio para empezar a percibir los colores extraterrestres".

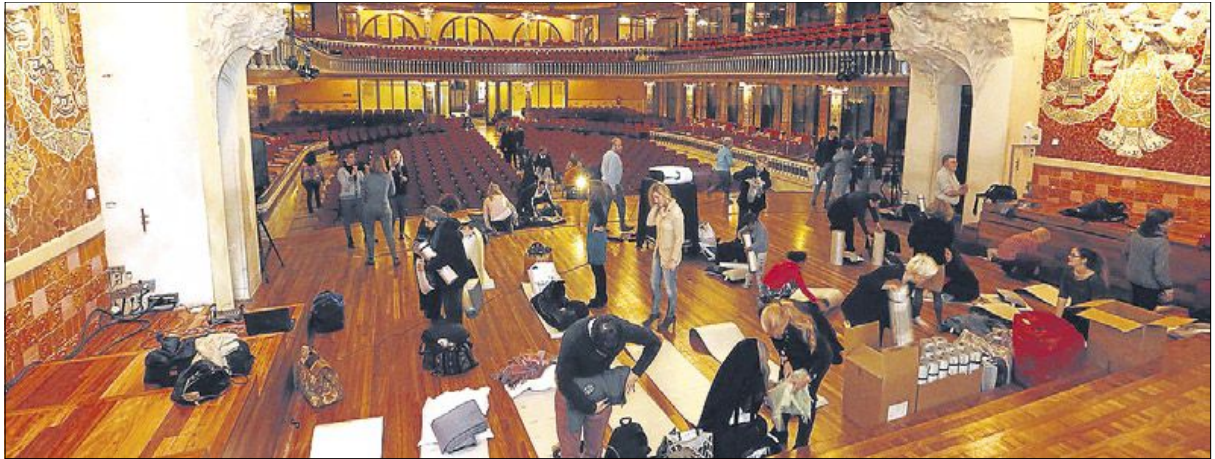

► 22 Marzo, 2015

JOSEP GARCIA

UNA 'PERFORMANCE' CONVERTEIX EL PALAU EN DORMITORI

Barcelona ◦ Des de fa temps, l'art plàstic està present al Palau de la Música. El temple dissenyat per Domènech i Montaner ha acollit exposicions de Tàpies i Bourgeois, i maridatges d'art i música com el que van realitzar el Quartet Qvixote i Perejaume, al mes de febrer. Ara el torn és per a Eugenio Ampudia, que, a més d'exposar a la Sala Millet, ahir va passar la nit amb 50 convidats a l'escenari de l'auditori durant la performance *Dormir al Palau*.

► 21 Marzo, 2015

Joan Baez, la genuina memoria del folk

D. MORÁN BARCELONA

Con su inconfundible pelo canoso y ese porte de emisaria de otra época, mensajera de unos tiempos que parecían que iban a cambiar pero al final no, Joan Baez encarna a la perfección la memoria de la música popular así como la más genuina habilidad a la hora de releer las líneas maestras del folk. Virtudes todas ellas que el jueves en el Palau de la Música de Barcelona sacó a relucir una vez más mientras el público celebraba con una interminable salva de aplausos su versión del «Rossinyol que vas a França» y se venía arriba con el estribillo del «Imagine» de John Lennon.

El impacto no fue el mismo que, cuando hace cinco años, se presentó con el «Day After Tomorrow» producido por Steve Earle, pero para cuando cayeron, ya en los bises, una catártica y coral «No nos moverán» en versión bilingüe castellano-catalán y el clásico «(Here's To You) Nicola & Bart», nadie quería irse a casa. Coros, palmas y reverencias para despedir una noche que la cantautora empezó fuerte, arrimándose a Steve Earle con «God Is Good» e invocando el espíritu maltricho de Phil Ochs para adentrarse

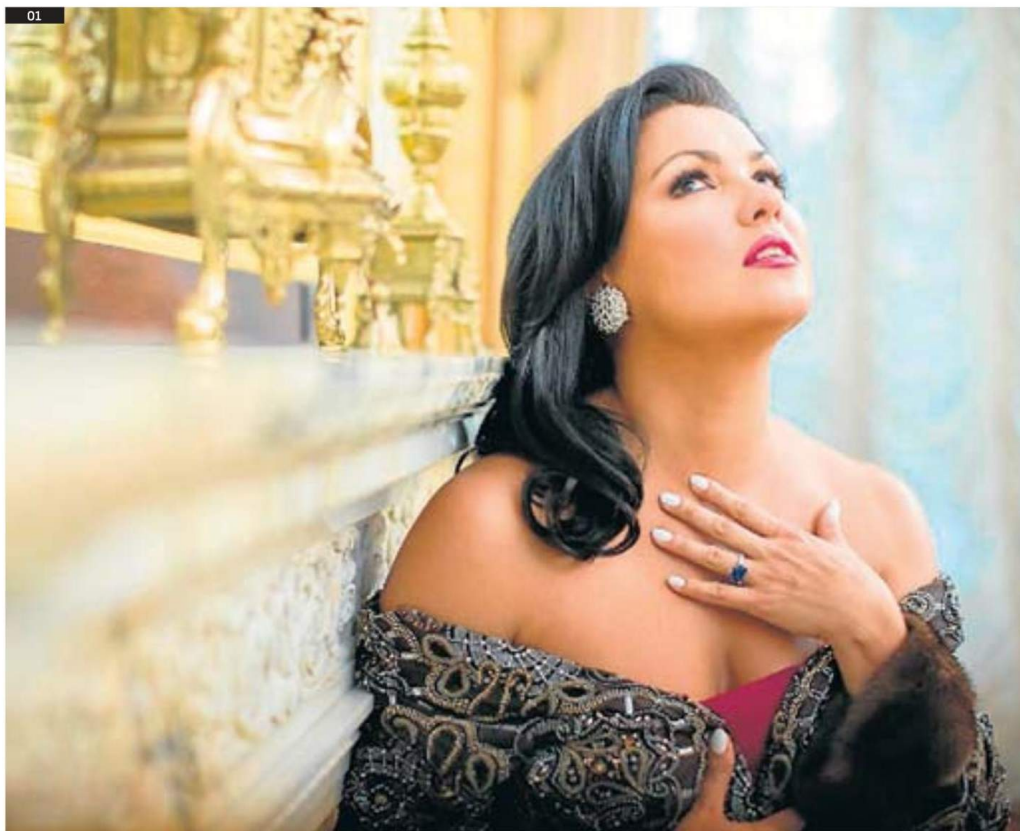
en «There But For Fortune». Todo a solas, armada únicamente con su guitarra y una voz que, algo quebradiza al principio, empezó a volar alto cuando apareció la banda –un percusionista y un multiinstrumentista que saltaba del bajo al piano– y retrocedió aún más para exhumar la tradicional «Lily Of The West». En castellano atacó «La llorona» y «Las tres heridas» y, acto seguido, cambió de continente para recuperar el himno proletario «Joe Hill» y sorprendió al público improvisando «Itaca», de Lluís Llach.

Pedazos de historia con los que Baez ha entretejido su propia carrera y que anoche repasó una vez más con gran elegancia y sobriedad, alternando citas a material más reciente como «Just The Way You Are», compuesta por uno de sus músicos, con las inevitables reverencias ante maestros como Dylan, Leonard Cohen o Johnny Cash. Así, entre el amor y la revuelta, entre la ternura y la protesta, Baez volvió a coronarse como gran dama del folk. En realidad, el trono nunca ha estado en cuestión pero, por si acaso, la cantautora echó el resto con una pletórica «Gracias a la vida», remate a un viaje a las entrañas de la buena memoria del folk.

► 21 Marzo, 2015

CLASSICA

ESTRELLES D'UN NOU CICLE

01. Anna Netrebko. PALAU DE LA MÚSICA
02. Magdalena Kozená. MATTHIAS BOTHOR
03. Juan Diego Flórez. PALAU DE LA MÚSICA

XAVIER CERVANTES
BARCELONA

Anna Netrebko, Juan Diego Flórez, Matthias Goerne, Rolando Villazón, Magdalena Kozená i Xavier Sabata són els protagonistes de Palau 100 Grans Veus, un nou cicle que el Palau de la Música incorpora a la temporada 2015-2016. "Els concerts de grans veus que hem fet han sigut un èxit i han tingut un públic que no és l'habitual del Palau 100. Per tant, en comptes d'omplir la programació del Palau 100 de veus, hem decidit fer-ne un cicle propi", va explicar ahir Joan Oller, director general de la Fundació Orfeo Català - Palau de la Música Catalana. "No som gaire originals. És una estratègia que segueixen altres institucions europees", afegeix Oller defensant la coherència del cicle.

El Palau 100 Grans Veus és la principal novetat estructural de la nova temporada del Palau de la Música, que per segon any consecutiu inaugurarà Daniel Barenboim al capdavant de la Staatskapelle de Berlín, aquesta vegada amb dos concerts: un programa wagnerià el 6 de juliol i un altre de veridià l'endemà.

El Palau de la Música afronta la temporada 2015-2016 esperonat per l'augment de l'assistència als concerts, un creixement sostingut des del 2011. S'ha passat de 94.000 espectadors fa quatre anys als 166.000 del 2014. "Serà una temporada molt ambiciosa i molt àmplia, la qual cosa ve donada pels bons resultats", assegura Oller. Les xifres són molt eloqüents: el pressupost artístic de la programació s'enfila fins als 3,2 milions d'euros, un 28%

Grans veus per a una temporada "ambiciosa"

El Palau de la Música augmenta el pressupost artístic i inclou un nou cicle líric en la programació 2015-2016

més que en l'exercici anterior, quan va arribar als 2,47 milions. I la previsió d'Oller és que la recaptació cobreixi el 90% de la despesa artística. "L'objectiu és arribar a recaptar tres milions d'euros amb les entrades. Serà una temporada de creixement quantitatiu i esperem que també qualitatiu", diu el director general. Pel que fa a la quantitat, no hi ha discussió: es programaran 127 concerts, divuit més que l'any passat.

La qualitat la dictaran les prestacions dels artistes, tot i que sobre el paper no falten arguments a favor del pronòstic d'Oller. El cicle Palau 100, la joia de la corona de la programació, inclou concerts de l'Orquestra Filharmònica de Viena dirigida per Daniele Gatti, la Royal Concertgebouw d'Amsterdam dirigida per Semyon Bychkov i la Filharmònica de Londres dirigida per Leonidas Kavakos, a més de la Gulbenkian sota la batuta de Nikolai Lugansky –i amb obra de Kaija Saariaho en el programa– i una nova presència de la Simfònica Simón Bolívar amb Gustavo Dudamel i la pianista Yujia Wang, que interpretaran la *Simfonia Turangalila* de Messiaen.

Oller no amaga que els concerts de grans orquestres són deficitaris,

Pressupost
El cost artístic de la nova temporada serà de 3,2 milions d'euros

però el Palau els pot programar gràcies a la política que segueix des de fa uns anys de potenciar els recitals de grans pianistes, i ara de grans veus, que proporcionen marges de benefici més positius. És a dir, una cosa compensa l'altra.

Bach en mans de luxe

"La temporada oferirà una visió més àmplia del repertori, amb més música antiga i més música contemporània que mai", explica el director artístic adjunt, Víctor García de Go-

mar, que recorda que el Palau commemorarà el centenari del naixement d'Enric Granados i que el compositor resident serà el barceloní Hèctor Parra, de qui s'interpretaran vint obres.

Un any més, es manté el compromís amb Bach amb fites com ara la *Passió segons sant Mateu*, que dirigirà John Eliot Gardiner, la integral de *Sonates i Partites*, que interpretarà la violinista Isabelle Faust, la *Missa en si menor*, que enlairarà William Christie al capdavant de Les Arts Florissants, i *L'art de la fuga* segons el pianista Evgeni Koroliov.

Com és habitual, els cors de la casa tindran un protagonisme especial. Per exemple, el Cor de Cambra tancarà la celebració del seu 25è aniversari amb l'oratori *Israel in Egypt* de Händel i juntament amb l'Orfeo Català –que farà 125 anys– acompanyarà l'OBC i la soprano Patricia Petibon a *Stabat Mater*, de Poulenc, i la *Cantata a la Verge Maria*, de Manuel Blancafort.

Hèctor Parra, compositor resident

Hèctor Parra (Barcelona, 1976), que resideix a París des de fa tretze anys, serà el compositor resident del Palau de la Música durant la temporada 2015-2016, una condició que també tindrà a l'Auditori. "Ha sigut una casualitat", diu el director general del Palau de la Música, Joan Oller. Tanmateix, la coincidència permetrà diversificar l'oferta, perquè l'Auditori se centrarà en el repertori que Parra treballarà amb l'OBC. El Palau, per la seva banda, en programarà una

vintena d'obres corals i de cambra, entre les quals hi haurà dues estrenes, una de les quals titulada *Un secret* i inspirada en l'obra de l'artista plàstic Jaume Plensa.

lescaresdeldia

EXITÓS

Josep Olius

El Banc Sabadell va culminar ahir amb èxit l'operació de compra del banc britànic TSB, el setè del Regne Unit. Per fer-ho sense patir, el banc del Vallès farà una ampliació de capital de 1.600 milions d'euros.

COMPROMESA

Joan Baez

La nord-americana Joan Baez va cantar dijous un fragment de la cançó *Ítaca* de Lluís Llach en el seu concert del Palau de la Música. El públic hi va respondre amb un llarg aplaudiment.

PRESSIONAT

Alexis Tsipras

El primer ministre grec va rebre ahir un ultimàtum de part dels seus socis de l'euro perquè presenti un pla de reformes si vol rebre els diners del rescat. De moment ahir es van desbloquejar 2.000 milions.

RECTIFICAT

Bartomeu Marí

El director del Macba es va veure obligat a rectificar ahir i finalment avui s'obrirà la mostra *La bèstia i el sobirà*, amb la polèmica escultura del rei Joan Carles. El seu crèdit, però, ha quedat tocat.

Per què Joan Baez va cantar Llach al Palau de la Música?

La carta d'una seguidora explicant-li el cas català acaba amb la interpretació d'Ítaca'

Crònica

LIZ CASTRO
ESCRITORA I
EDITORIA

Vaig anar a veure la Joan Baez al Palau ahir al vespre. La seva música era una part fonamental de la meua educació. Vaig aprendre francès per entendre la lletra de dues cançons a *Wildflower*. Vaig apropar-me al piano per aprendre a tocar la introducció tan maca de *Both sides, now*. Però sobretot tinc uns records molt dolços de ma mare, una feminista empedreïda als anys 70, que treballava moltes hores i sempre havia d'assistir a alguna reunió i, només molt de tant en tant, cosa que ho feia més especial encara, agafava una guitarra i cantava. Com a mare, la veig cantant. *Don't think twice, it's all right. Suzanne. Hey, that's no way to say goodbye. Where have all the flowers gone?*

A l'institut vaig aprendre *Donna Donna* i la vaig agafar com una lliçó de vida (també és un bon missatge per als catalans!): "Deixa de queixar-te, diu el pagès, qui t'ha dit que havies de ser tu el vedell? Per què no tens ales per volar, com l'oreneta tan orgullosa i lliure?"

Així, quan al desembre vaig llegir, en un article de l'Ignasi Aragay a l'ARA, que venia la Joan a fer un concert i que en un concert del 1977 a Barcelona la cantant havia confós l'estima a l'idioma i la cultura cata-

lanes amb una espècie de nacionalisme mal encarat, vaig decidir escriure-li. Confesso que no és la primera vegada que he escrit cartes a compatriotes famosos que no conec. Admeto que segurament no serà l'última.

Li vaig explicar la importància de l'idioma per a la gent aquí, la insistència en la no-violència, la determinació de votar i guanyar la independència d'un estat que no comprèn el país. Li vaig enviar un exemplar del meu llibre *What's up with Catalonia?* Només vaig demanar que tingués en compte que la gent vol que canti en català perquè és el seu idioma, res més complicat.

Una postdata com a invitació

No va ser fins a finals de febrer que vaig rebre una resposta del seu assistent. Gràcies per la carta i el llibre, l'hi faré arribar. Molt correcte. Llavors una PD especial: "¿Ets la mateixa Elizabeth Castro que escriu llibres sobre HTML? Tinc dos dels teus llibres, són les meves dues bíblies". No vaig dormir gaire aquella nit. Aquella PD era una invitació. Li vaig tornar a escriure, descrivint el meu nou llibre, *Molts grans de sorra*, una col·lecció de fotografies que expliquen la varietat increïble d'iniciatives creatives, pacífiques, democràtiques i també alegres que han emprès els catalans per fer sentir les seves veus. Vaig explicar que aquest era just el tipus de moviment del qual la Joan estaria orgullosa de formar part. Li vaig demanar si ens vindria a parlar, a inspirar, a donar-nos ànims.

La nord-americana Joan Baez va oferir dijous i divendres dos concerts al Palau de la Música dins el Banc Sabadell Festival del Mil·lenni. CÈLIA ATSET

Ànims
En un trosset de paper li vaig prometre que el públic cantaria amb ella

Aquella nit vaig rebre un mail de la Joan mateixa. No sabeu la il·lusió que em va fer! Va insistir que continua sent no nacionalista, que ha desitjat un món sense nacions estat des dels 15 anys. Però també deia que entenia "l'emoció i la raó" darrere de la lluita catalana, i ens felicitava pel "coratge i la passió" del nostre moviment. I llavors em va demanar quina cançó podria cantar per demostrar la seva aliança amb la nostra causa. Una altra nit sense dormir. Quina gran responsabilitat. Volia una cançó coneguda, fàcil de cantar per a un no català, inspiradora i, sobretot, maca. Després de sentir-la cantada pels meus companys del Cor País Meu, vaig triar *Més lluny*, de Lluís Llach. L'hi vaig traduir i n'hi vaig enviar una versió que havia trobat a YouTube. Em va dir que era preciosa.

Ahir al vespre, quan vam arribar al Palau, vaig rebre un altre mail de

la Joan. Havia decidit no cantar la cançó, al final; alguna gent li havia dit que no era prou coneguda. Em va saber molt greu. Vaig fer un últim intent: en un trosset de paper que vaig confiar al senyor de recepció li vaig prometre que el públic cantaria amb ella i que ningú no s'oblidaria d'aquella nit.

Sí que la vam cantar amb ella, i mai no oblidarem quan la Joan Baez va fer servir la música de Lluís Llach per animar-nos a anar més lluny, sempre més lluny.

Després del concert, la Joan ens va convidar a passar darrere de l'escenari per saludar-la. Li vaig portar uns CD de música catalana: Maria del Mar Bonet, Marina Rossell i una compilació d'artistes catalans, entre els quals en Llach. Sé que és la música que ens lliga, que ens ajuda a entendre'ns. Potser tindrem una altra sorpresa la pròxima vegada que canti a Catalunya. —

► 21 Marzo, 2015

El Palau apuesta por grandes voces como Netrebko y Diego Flórez

EFE | BARCELONA

■ El Palau de la Música Catalana apuesta por las grandes voces con la soprano Anna Netrebko o los tenores Juan Diego Flórez y Rolando Villazón en un nuevo ciclo que incorporará en la temporada 2015-2016, que también contará con figuras como Barenboim, Gardiner, Bartoli y Uchida.

La temporada 2015-2016 será «más amplia y plural», con 127 conciertos frente a los 107 de la temporada anterior, según explicaron ayer en la presentación de la programación la presidenta de la Fundació Orfeó-Palau de la Música Catalana, Marianna Carulla, y el director general de la entidad, Joan Ollé.

El «crecimiento cualitativo y cuantitativo» de la oferta de El Palau responde a la voluntad de presentar «una nueva línea de discurso artístico propio», que Ollé considera avalado por el crecimiento del público.

El ciclo *Palau 100 Grans Veus*, que se propone ofrecer conciertos de grandes voces, más allá de su contexto operístico habitual, es la principal novedad de la temporada, y arrancará con la actuación de la soprano ruso-austríaca Anna Netrebko, considerada como la diva del momento.

▶ 21 Marzo, 2015**MÚSICA TEMPORADA**

EL PALAU LLENA SU PROGRAMACIÓN CON GRANDES ESTRELLAS

ANA MARÍA DÁVILA BARCELONA

Más presupuesto artístico, más conciertos y una rutilante constelación de estrellas para iluminar una temporada musical que quiere ser un referente para toda la ciudad. Así será la programación de la temporada 2015-16 del Palau de la Música Catalana, que contará con la presencia de estrellas como Anna Netrebko, Daniel Barenboim, Gustavo Dudamel, Vladimir Ashkenazy o Juan Diego Flórez, además de algunas de las mejores orquestas del mundo, empezando por la Filarmónica de Viena, Concertgebouw de Ámsterdam y Staatskapelle de Berlín.

Serán, en total, 127 conciertos -16% más en el presente curso-, que arrancarán en el mes de julio con la Staatskapelle de Berlín, dirigida por Daniel Barenboim, que ofrecerá dos conciertos; el segundo de ellos con la colaboración del Orfeo Català y el Cor de Cambra del Palau.

Una de las grandes novedades de la temporada será el nuevo ciclo Palau 100 Grans Veus, de la mano del cual se han previsto auténticas estrellas del género lírico, como Anna Netrebko, Juan Diego Flórez, Rolando Villazón y Matthias Goerne. «Hace tiempo que los conciertos vocales de Palau 100 se venían llenando de un público que no es el habitual del Palau, por lo cual nos pareció lógico crear un ciclo de grandes voces, al igual que hacen otros escenarios europeos», señaló el director general de la institución, Joan Oller.

Otra novedad importante será la atención especial que la nueva temporada prestará a la música contem-

poránea, con estrenos de compositores como Agustí Charles o Kaija Saariaho; la presencia de formaciones como el Ensemble Intercontemporaine, con un monográfico dedicado a Pierre Boulez y, en particular, la residencia artística del compositor Héctor Parra, que en el mismo periodo será también compositor invitado en L'Auditori de Barcelona.

«Ha sido una feliz coincidencia que nos permite focalizar aún más la mirada sobre el más internacional de los compositores catalanes», puntualizó Oller. De Parra se interpretarán una veintena de obras, que en el caso del Palau se centrarán en la creación coral y pianística del autor.

Como siempre, el ciclo Palau 100 aglutinará los principales nombres del cartel: London Philharmonic, Cecilia Bartoli, Gustavo Dudamel, Yuja Wang, Mitsuko Uchida, Katia y Marielle Labèque, Marc Minkowski y la Filarmónica de Viena con Daniele Gatti al frente. Asimismo, se mantienen los proyectos de largo recorrido de anteriores temporadas y se crea uno nuevo, con William Christie y Les Arts Florissants, que en tres años interpretarán los grandes oratorios de Bach, Händel y Vivaldi. Y por lo que respecta a la música catalana, el Palau conmemorará el próximo curso el centenario de la muerte de Enric Granados y el 150 del nacimiento de Enric Morera.

Con esta oferta el Palau aspira a abrirse a nuevos públicos e incluso, convertirse en un polo de atracción turística para la ciudad. El presupuesto previsto es de 3,2 millones de euros, un 28% que el curso actual.

El director venezolano Gustavo Dudamel hace un año en el Palau. A. BOFILL

► 21 Marzo, 2015

REFUNDACIÓ ARTÍSTICA PER AL 2015-16

El Palau atrau les grans veus líriques

► **Netrebko, Villazón, Flórez i Bartoli brillaran en la nova temporada**

MARTA CERVERA
BARCELONA

Juan Diego Flórez, Anna Netrebko, Rolando Villazón, Magdalena Kozená i Mathias Goerne integren el selecte i exclusiu repartiment de grans veus líriques de la primera edició de Palau 100 Grans Veus, la gran novetat de la temporada 2015-16 del Palau de la Música Catalana, presentada ahir i que comptarà també amb la reina del cant Cecilia Bartoli, que tornarà a l'auditori modernista per interpretar àries de Vivaldi.

Ser la casa dels cants però anar molt més enllà de la música coral, amb «una nova línia de discurs artístic propi», és l'objectiu de l'equip que dirigeix Joan Oller, que va dissenyar un ambiciós pla estratègic per refundar artísticament el Palau després de l'escàndol Millet. Mentre aquest segueix encallat al jutjat, la programació ha adquirit una coherència que abans no tenia, en què la música coral i les formacions de la casa, l'Orfeo Català i el Cor Cambra, disfruten d'un nou protagonisme. També Mark Minkowski i Les Musiciens du Louvre tornaran a comptar amb el Cor de Cambra en una gira europea i al Palau amb la *Gran missa en Do menor* i el *Rèquiem* de Mozart.

Amb un pressupost de 3,2 milions d'euros (un 28% més que l'exercici anterior), la Fundació Orfeo Català-Palau de la Música augmentarà el nombre de concerts de 107 a 127 el 2015-16 com a conseqüència de la

pujada d'abonats al Palau, que sembla haver superat la crisi. L'aclamat Daniel Barenboim, al capdavant de la Staatskapelle de Berlín, obrirà boca el 6 i el 7 de juliol. El seguiran altres grans orquestres com la del Concertgebouw, dirigida per Seyoum Bichkov, la Filharmònica de Viena, amb Daniele Gatti, i la Filharmònica de Londres, amb Jurowski. L'Orfeo català i el Cor de Cambra tornaran a participar en molts concerts amb formacions de primera fila, com en el de Barenboim, en les *Quatre peces sacres*, de Verdi.

WILLIAM CHRISTIE I ELIOT // En el cicle Palau 100 Bach destaca la primera de les tres col·laboracions de William Christie amb Les Arts Florissants, que interpretaran els grans oratoris de Bach, Händel i Haydn les pròximes tres temporades, començant amb la *Missa en Si menor*, de Bach. John Eliot Gardiner dirigirà la *Passió segons Sant Mateu*.

La música dels segles XX i XXI tindrà més presència amb el compositor català Héctor Parra, que descobrirà per a l'Auditori i el Palau les seves obres recents i les noves que prepara. També Agustí Charles estrenarà obra, que compartirà protagonisme amb la de Kaija Saariaho, John Rutter i Olivier Messiaen, de qui Gustavo Dudamel, que tornarà al capdavant de l'Orquestra Simón Bolívar, interpretarà la Simfonia Turangalila amb Yuja Wang com a solista. ≡

A. BOFILL

► La mezzosoprano Cecilia Bartoli interpretarà àries de Vivaldi.

► Gustavo Dudamel tornarà al Palau al capdavant de la Simón Bolívar.

► La soprano russoaustriaca i gran diva del moment Anna Netrebko.

► 21 Marzo, 2015

FERRAN SENDRA

►► Joan Baez, durant el concert de dijous a la nit al Palau de la Música.

Joan Baez, severa i sensible

CRÒNICA La poeta va recórrer la seva carrera amb enteresa al Palau

JORDI BIANCIOTTO
BARCELONA

Potser el cant no pot canviar el món, com es va arribar a pensar als 60, però sí fer sentir a l'oient que participa d'una cosa transcendent. I bella, com la veu que conserva Joan Baez als 74 anys, amb un punt de rigidesa pastoral, severament dolça, de nou portadora de mots poètics i lluitadors, com vam comprovar dijous en el primer dels dos recitals al Palau.

Si en la seva anterior visita, fa cinc anys, també al Festival del Mil·lenni, no va omplir, aquest cop les seves dues actuacions es van saldar amb

plens (o quasi: la primera nit van quedar unes 40 entrades per vendre), un contrast al qual és difícil trobar una explicació. La seva última obra segueix sent la mateixa: *Day after tomorrow* (2008), disc d'on va sortir la primera cançó del recital, *God is God*, de Steve Earle, que va oferir sola, acompanyada de la guitarra.

Després, amb un banjo i un percussionista, instruments als quals es van unir en altres cançons el piano i una veu corista, Baez va viatjar a la memòria folk nord-americana a través d'*It's all over now, baby blue* (Dylan) i va desenterrar la seva tellúrica *Di-*

amonds and rust, que molts rockers van descobrir (heretgia) a través de la versió de Judas Priest. L'espanyol de Baez és precari, quasi nul, però sempre cau alguna cançó en aquesta llengua, i dijous van sonar *La llorona* i *Llegó con tres heridas*.

REFERÈNCIA A LLACH // La seva versió d'*El rossinyol* és un altre clàssic del seus recitals per aquí, que ahir a la nit va venir acompanyada d'una altra peça en català, aquesta molt inesperada, *Més lluny*, fragment del *Viatge a Ítaca* de Llach que va interpretar amb un senzill suport de piano. El repertori històric de la *protest song* la va portar fins a *Joe Hill* i un *No nos moverán* mutat en *No serem moguts* a través de la tràgica cançó jueva *Donna, Donna, Gracias a la vida* i el punt final de *Here's to you*, la balada de Sacco i Vanzetti. Cants aïrats i, en la seva veu, radicalment sensibles. ≡

► 21 Marzo, 2015

Crònica cançó

Joan Baez, dijous, en el primer dels dos recitals que va oferir al Palau de la Música ■ ORIOL DURAN

Baez viatja a Ítaca

Guillem Vidal

Barcelona

Sense tenir tantes noves coses a dir com en la seva anterior visita l'any 2010 (aleshores presentava un excel·lent disc de reafirmació artística, *Day after tomorrow*, i aquesta vegada no tenia res per estrenar), Joan Baez ha reforçat encara més els seus vincles amb Catalunya amb dos recitals, ahir i dijous, en un Palau de la Música ple a vessar. Concerts –vam assistir al primer– marcats per una inesperada versió de *Més lluny*, part del *Viatge a Ítaca* de Lluís Llach, així com per la interpretació de la ja habitual *El rossinyol* (que, fa més de quaranta anys, Baez va incloure en el disc *Gracias a la vida*) i *No serem moguts*, en la traducció que Xesco Boix va fer de l'espiritual *We shall not be moved* i que Joan Manuel Serrat –tal com recorda Baez en el seu llibre de memòries– va donar a la cantant en els primers recitals que aquesta va fer a Catalunya, l'any 1977. Si, per a molts artistes de fora, cantar en català sol ser un gest de cara a la galeria per esgarrapar quatre aplaudiments amb facilitat, per a Baez –que dimarts a Bilbao havia adaptat *Txoria Txori* de Mikel Laboa– s'inscriu en aquesta conscièn-

cia universal de la cançó que, amb 74 anys, la preserva com una de les figures més genuïnes i reals del folk. "Ara farem un experiment, ajudeu-nos", va demanar la cantant de Staten Island mentre es col·locava al faristol un llibret amb la lletra de Llach.

Joan Baez, que va debutar a Catalunya el 1977, va cantar també 'El rossinyol' i 'No serem moguts'

Més enllà d'aquests gestos de complicitat, Baez va protagonitzar un recital de poc menys d'una hora i mitja, calmat, amable, ple de cants a la vida i a l'idealisme, i que va alternar moments d'ella sola amb la guitarra amb d'altres amb un percussionista, un multiinstrumentista i una corista. Va començar, sola, amb *God is god* (de Steve Earle) i *There but fortune* (de Phil Ochs, que Baez canta fa més de mig segle) i, ja amb banda, va començar a recórrer a temes habituals del seu repertori com les tradicionals *Lily of the west* –una peça que cantava abans i tot

de conèixer Bob Dylan– i *La llorona*. Va abordar, altre cop sola, *Llegó con tres heridas*, una altra de les cançons –en aquest cas, extreta del disc que Serrat va fer amb la poesia de Miguel Hernández– de *Gracias a la vida*, i *Joe Hill*, tot recordant els esforços d'aquest agitador sindicalista assassinat per "crear un món més just". Va canviar una mica de registre amb *Just the way you are*; va reivindicar-se com a compositor amb una sempre màgica *Diamonds & rust*; va recórrer a l'indefugible cançoner de Dylan (primer amb *It's all over now baby blue* i, més tard, amb *Seven curses*); va posar veu al cançoner hebreu (*Dona Donna*) i àrab (*Jari ya Hammouda*); va marcar-se uns distesos passos de ball amb *Give me cornbread when I'm hungry*; i, en el tram final, va encadenar clàssics del segle passat un rere l'altre com *House of the rising sun*, *Suzanne* (Leonard Cohen), *Long black veil* (popularitzada per Johnny Cash), *Gracias a la vida* (Violeta Parra), *Imagine* (John Lennon) i *Here's to you* (el tribut a dos anarquistes, amb música de Morricone, que Baez va escriure per al film *Sacco e Vanzetti*, del 1971).

Tot i la consideració cada vegada més elevada de llegenda que es té de Joan Baez, els seus recitals continuen traspuant empatia, calidesa i proximitat.

► 21 Març, 2015

Temporada 2015/16 del Palau de la Música

Juan Diego Florez,
Anna Netrebko i
Rolando Villazón
participaran en el
nou cicle 'Grans
veus' del Palau de la
Música ■ ARXIU

La temporada 2015/16 del Palau de la Música, amb un 16% més de concerts que l'anterior, incorpora un cicle amb alguns dels cantants més cotitzats del moment

El Palau de les veus

G. Vidal
BARCELONA

Esperonats pels bons resultats de públic així com per l'increment en el nombre d'abonats, els màxims responsables del Palau de la Música van desvelar ahir una temporada 2015/16 "àmplia i plural", que creix tant en nombre de concerts (127, un 16% més que l'anterior) com en pressupost (3,2 milions, un 28% més elevat). "El projecte que vam encetar fa quatre anys s'ha convertit en un model d'èxit",

proclamava ahir Mariona Carulla, presidenta de la institució.

Grans veus

El cicle *Grans veus*, inspirat en el que ja fan grans auditoris europeus i inscrit en la programació de Palau 100, és la novetat més rellevant de la temporada. Tornen, després de ser aclamats en edicions anteriors, Anna Netrebko (13 de juliol del 2015, amb un programa d'àries d'òperes italianes i russes), Xavier Sabata (17 de juliol, amb Haendel, Ariosti i

Hasse), Rolando Villazón (13 de març del 2016, amb *Il re pastore* de Mozart) i Matthias Goerne (14 d'abril, cantant Schubert) i debuten al Palau el peruà Juan Diego Flórez (3 de febrer, amb cançons napolitanes) i la *mezzo* txeca Magdalena Kožená (16 de març, amb àries de Monteverdi). S'hi sentiran, al Palau, moltes grans veus, però en el marc, en aquesta ocasió, de Palau 100. El cicle *estrella* de la programació començarà aquest mateix estiu amb Daniel Barenboim i la Staatskapelle

Berlin (6 i 7 de juliol, amb un primer programa basat en la influència de Wagner en la música anglesa i, amb un segon amb *Quat-*

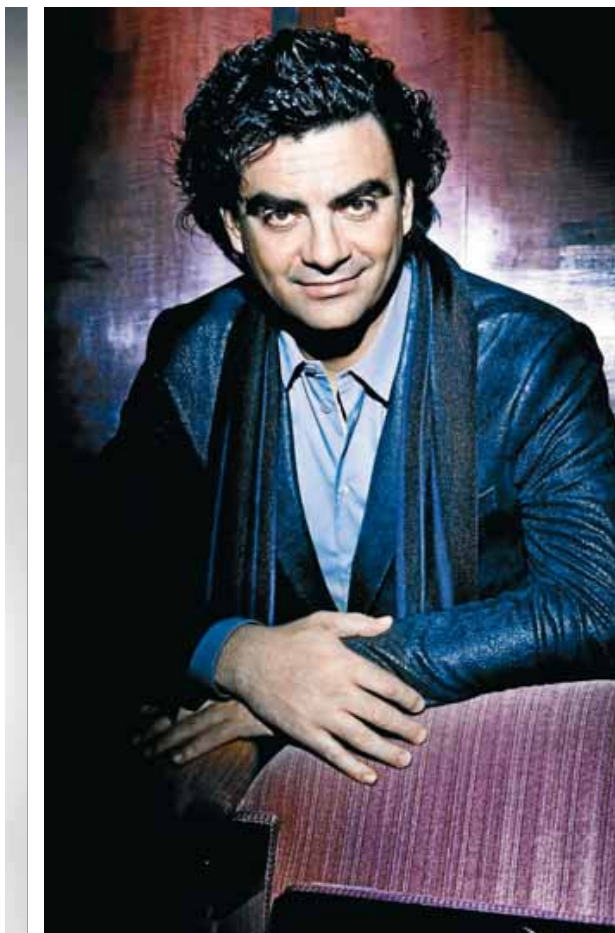
El Palau de la Música proposa 127 concerts (un 16% més) i té un pressupost un 28% més elevat

tro pezzi sacri de Verdi, que marcarà la primera col·laboració entre el mestre argentí, l'Orfeó Català i el Cor de Cambra del Palau). Ja passat l'estiu, hi actuaran la London Philharmonic Orchestra (5 d'octubre, amb el violinista Leonidas Kavakos), Cecilia Bartoli (3 de novembre, cantant àries de Vivaldi), el veneçolà Gustavo Dudamel (el 7 de gener al capdavant d'una de les orquestres del moment, la Simón Bolívar, amb Yuja Wang al piano i una *Sinfonia Turangalila* de Mes-

siaen que, al Palau, no s'escolta des del 1985), la molt reputada Royal Concertgebouw Orchestra d'Amsterdam (31 de gener), Vladimir Ashkenazy (que no actua a Barcelona com a pianista des de fa vint anys, i a qui es podrà sentir interpretar Schubert, Brahms i Rakhmaninov el 25 d'abril de l'any vinent) i l'Orquestra Filharmònica de Viena (27 de juny, amb Daniele Gatti). L'anomenat "tenor dels tenors", Jonas Kaufmann, ha reprogramat pel 9 de juny de l'any vinent el recital que

► 21 Marzo, 2015

havia d'haver ofert l'octubre passat, finalment suspès. Les sèries Piano, Bach, Cambrai i Constel·lació de Palau 100, d'altra banda, tenen en programa sis noms: Sir John Eliot Gardiner, Grigory Sokolov, Lars Vogt, Jordi Savall, Milos Karadaglic i Anne-Sophie Mutter.

Centenari de Granados

La figura del compositor convidat de la temporada, creada fa quatre anys com a "compromís envers la creació contemporània", l'ocuparà Hèctor Parra (1976). "Vaig can-

Jaume Plensa és l'artista plàstic convidat i es commemora el centenari d'Enric Granados

tar cinc o sis anys amb el Cor Jove i tornar al Palau em fa sentir molta escalfor al cor", confessava ahir Parra, que fa tretze anys que viu a París. D'altra banda, fruit del diàleg que el Palau de la Música vol establir amb les arts plàstiques, impulsat també des de fa quatre temporades, Jaume Plensa i William Kentridge exerciran d'artistes convidats.

El Palau de la Música també vol incidir en el centenari d'Enric Granados (1867-1916), de qui es recuperarà l'obra en onze concerts dels diversos cicles, i en els 150 anys del naixement d'Enric Moreta, amb un concert amb la versió íntegra de *La Santa Espina*. Finalment, i després de les cites internacionals a Lisboa, París i Londres, l'Orfeó Català i el Cor de Cambra del Palau intervindran al costat d'algunes de les millors formacions i directors en alguns dels concerts més destacats de la temporada. ■

► 21 Marzo, 2015

Les cares de la notícia

SECRETARI D'ESTAT DE COMERÇ

Jaime García Legaz

Dades trucades

Unes dades trucades són una farsa i no serveixen de res. És el que passa amb les dades d'inversió estrangera que dóna el secretari d'estat de comerç espanyol, que comptabilitzen a Madrid inversions que es fan realment a Catalunya (o altres llocs) i després diuen que a Madrid puja la inversió i a Catalunya baixa.

PRESIDENT DEL BANC SABADELL

Josep Oliu

Una operació avantatjosa

La compra del TSB, el setè banc del Regne Unit, amb 8.600 treballadors, 631 sucursals i 4,5 milions de clients, suposarà un desemborsament important (2.300 milions) i una ampliació de capital, però reforçarà la internacionalització del Sabadell i aportarà oportunitats de negoci per a l'entitat.

CANTAUTORA

Joan Baez

Autèntica i compromesa

Un elogi merescut per a la cantautora nord-americana, no només per haver omplert dos dies el Palau de la Música, sinó per la connexió amb el públic tot i ser una llegenda. Va tornar a cantar en català, *El rossinyol* i *No serem moguts*, però aquest cop hi va afegir *Més lluny*, de Llach, la seva contribució al viatge a Ítaca.

▶ 21 Març, 2015

Temporada 2015/16 del Palau de la Música

Juan Diego Florez,
Anna Netrebko i
Rolando Villazón
participaran en el
nou cicle 'Grans
veus' del Palau de la
Música ■ ARXIU

La temporada 2015/16 del Palau de la Música, amb un 16% més de concerts que l'anterior, incorpora un cicle amb alguns dels cantants més cotitzats del moment

El Palau de les veus

G. Vidal
BARCELONA

Esperonats pels bons resultats de públic així com per l'increment en el nombre d'abonats, els màxims responsables del Palau de la Música van desvelar ahir una temporada 2015/16 "àmplia i plural", que creix tant en nombre de concerts (127, un 16% més que l'anterior) com en pressupost (3,2 milions, un 28% més elevat). "El projecte que vam encastrar fa quatre anys s'ha convertit en un model d'èxit",

proclamava ahir Mariona Carulla, presidenta de la institució.

Grans veus

El cicle *Grans veus*, inspirat en el que ja fan grans auditoris europeus i inscrit en la programació de Palau 100, és la novetat més rellevant de la temporada. Tornen, després de ser aclamats en edicions anteriors, Anna Netrebko (13 de juliol del 2015, amb un programa d'àries d'òperes italianes i russes), Xavier Sabata (17 de juliol, amb Haendel, Ariosti i

Hasse), Rolando Villazón (13 de març del 2016, amb *Il re pastore* de Mozart) i Matthias Goerne (14 d'abril, cantant Schubert) i debuten al Palau el peruà Juan Diego Florez (3 de febrer, amb cançons napolitanes) i la *mezzo* txeca Magdalena Kozená (16 de març, amb àries de Monteverdi). S'hi sentiran, al Palau, moltes grans veus, però en el marc, en aquesta ocasió, de Palau 100. El cicle *estrella* de la programació començarà aquest mateix estiu amb Daniel Barenboim i la Staatskapelle

Berlin (6 i 7 de juliol, amb un primer programa basat en la influència de Wagner en la música anglesa i, amb un segon amb *Quat-*

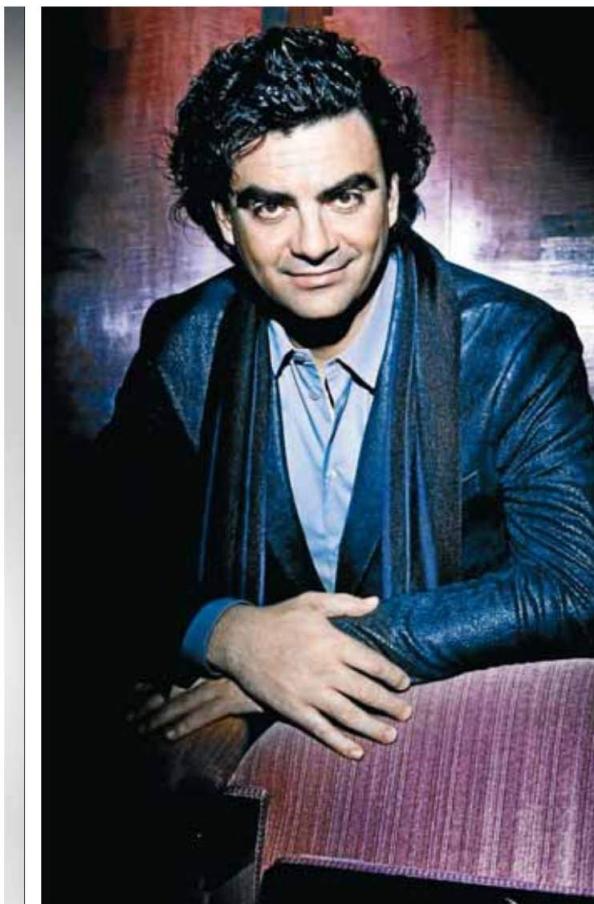
El Palau de la Música proposa 127 concerts (un 16% més) i té un pressupost un 28% més elevat

tro pezzi sacri de Verdi, que marcarà la primera col·laboració entre el mestre argentí, l'Orfeó Català i el Cor de Cambra del Palau). Ja passat l'estiu, hi actuaran la London Philharmonic Orchestra (5 d'octubre, amb el violinista Leonidas Kavakos), Cecilia Bartoli (3 de novembre, cantant àries de Vivaldi), el veneçolà Gustavo Dudamel (el 7 de gener al capdavant d'una de les orquestres del moment, la Simón Bolívar, amb Yuja Wang al piano i una *Sinfonia Turangalila* de Mes-

siaen que, al Palau, no s'escolta des del 1985), la molt reputada Royal Concertgebouw Orchestra d'Amsterdam (31 de gener), Vladimir Ashkenazy (que no actua a Barcelona com a pianista des de fa vint anys, i a qui es podrà sentir interpretar Schubert, Brahms i Rakhmaninov el 25 d'abril de l'any vinent) i l'Orquestra Filharmònica de Viena (27 de juny, amb Daniele Gatti). L'anomenat "tenor dels tenors", Jonas Kaufmann, ha reprogramat pel 9 de juny de l'any vinent el recital que

► 21 Marzo, 2015

havia d'haver ofert l'octubre passat, finalment suspès. Les sèries Piano, Bach, Cambra i Constel·lació de Palau 100, d'altra banda, tenen en programa sis noms: Sir John Eliot Gardiner, Grigory Sokolov, Lars Vogt, Jordi Savall, Milos Karadaglic i Anne-Sophie Mutter.

Centenari de Granados

La figura del compositor convidat de la temporada, creada fa quatre anys com a "compromís envers la creació contemporània", l'ocuparà Hèctor Parra (1976). "Vaig can-

Jaume Plensa és l'artista plàstic convidat i es commemora el centenari d'Enric Granados

tar cinc o sis anys amb el Cor Jove i tornar al Palau em fa sentir molta escalfor al cor", confessava ahir Parra, que fa tretze anys que viu a París. D'altra banda, fruit del diàleg que el Palau de la Música vol establir amb les arts plàstiques, impulsat també des de fa quatre temporades, Jaume Plensa i William Kentridge exerciran d'artistes convidats.

El Palau de la Música també vol incidir en el centenari d'Enric Granados (1867-1916), de qui es recuperarà l'obra en onze concerts dels diversos cicles, i en els 150 anys del naixement d'Enric Morea, amb un concert amb la versió íntegra de *La Santa Espina*. Finalment, i després de les cites internacionals a Lisboa, París i Londres, l'Orfeó Català i el Cor de Cambra del Palau intervindran al costat d'algunes de les millors formacions i directors en alguns dels concerts més destacats de la temporada. ■

► 21 Marzo, 2015

Les cares de la notícia

SECRETARI D'ESTAT DE COMERÇ

Jaime García Legaz

Dades trucades

Unes dades trucades són una farsa i no serveixen de res. És el que passa amb les dades d'inversió estrangera que dona el secretari d'estat de comerç espanyol, que comptabilitzen a Madrid inversions que es fan realment a Catalunya (o altres llocs) i després diuen que a Madrid puja la inversió i a Catalunya baixa.

PRESIDENT DEL BANC SABADELL

Josep Olliu

Una operació avantatjosa

La compra del TSB, el setè banc del Regne Unit, amb 8.600 treballadors, 631 sucursals i 4,5 milions de clients, suposarà un desemborsament important (2.300 milions) i una ampliació de capital, però reforçarà la internacionalització del Sabadell i aportarà oportunitats de negoci per a l'entitat.

CANTAUTORA

Joan Baez

Autèntica i compromesa

Un elogi merescut per a la cantautora nord-americana, no només per haver omplert dos dies el Palau de la Música, sinó per la connexió amb el públic tot i ser una llegenda. Va tornar a cantar en català, *El rossinyol* i *No serem moguts*, però aquest cop hi va afegir *Més lluny*, de Llach, la seva contribució al viatge a Ítaca.

► 21 Marzo, 2015

Un Palau con las mejores voces de la lírica

L. R.

BARCELONA- El Palau de la Música Catalana apuesta por las grandes voces con la soprano o los tenores Juan Diego Flórez y Rolando Villazón en un nuevo ciclo que incorporará en la temporada 2015-2016, que también contará con figuras como Barenboim, Gardiner, Bartoli y Uchida. La temporada 2015-2016 será «más amplia y plural», con 127 conciertos frente a los 107 de la temporada anterior, según explicaron ayer la presidenta de la Fundació Orfeó-Palau de la Música Catalana, Mariona Carulla, y el director general de la entidad, Joan Ollé.

El ciclo «Palau 100 Grans Veus»,

que se propone ofrecer conciertos de grandes voces, más allá de su contexto operístico habitual, es la principal novedad de la temporada, y arrancará con la actuación de la soprano ruso-austríaca Anna Netrebko, considerada como la diva del momento. De los seis conciertos de este ciclo, destaca también el debut en El Palau del tenor peruano Juan Diego Flórez, que se enfrentará por primera vez a la canción napolitana, así como el retorno de Rolando Villazón, tenor franco-mexicano que se hará cargo de una partitura de la juventud de Mozart. La checa Magdalena Kožená, una de las más destacadas mezzosopranos actuales; el barítono alemán Matthias Goerne y el contratenor

JUAN DIEGO FLÓREZ

DANIEL BARENBOIM

catalán Xavier Sabata, completan la apuesta por las voces más ilustres de la ópera internacional.

La inauguración de la temporada, que comienza el 6 de julio de 2015 y se extenderá hasta junio de 2016, irá a cargo de Daniel Barenboim y la Staatskapelle Berlin, que ofrecerán un segundo concierto al día siguiente, en colaboración con el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana y el Orfeó Català.

«Palau 100» continúa con la Royal Concertgebouw Orchestra, a cargo de Semyon Bychkov o la Wiener Philharmoniker, a las órdenes de Daniel Gatti.

Por lo que respecta a otros ciclos más específicos, «Palau 100 Bach» se consolida bajo la batuta

del prominente director británico Sir John Eliot Gardiner, con «La Pasión según Mateo» y el norteamericano William Christie, que conducirá «Missa en Si Menor». Con artistas como William Christie, con Les Arts Florissants, el Palau se propone profundizar en relaciones a medio o largo plazo y plantea el regreso del director por tercer año consecutivo.

Otras citas destacables de la extensa programación son el regreso de la mezzosoprano Cecilia Bartoli con arias de Vivaldi, la interpretación de «Missa Solenne» dirigida por Jean-Christophe Spinosi y la participación del Cor de Cambra en el recital de Christian Zacharias, el monográfico de Mozart por la pianista japonesa Mitsuko Uchida, acompañada por la Mahler Chamber Orchestra.

▶ 21 Marzo, 2015

CRÍTICA DE **FOLK**

Afortunats

Joan BaezLloc i data: Palau de la Música
(19/III/2015)**DONAT PUTX**

Ens diuen que no hi ha res a fer. Que el temps de les ideologies ja va passar. Que oblidem els somnis, i aspirem com a màxim a una millor gestió del que hi ha. Per fortuna, comptem amb veus disposades a desmentir el decoratjador discurs dominant. Amb veteranes com Joan Baez, que al seu pas pel Festival del Mil·lenni va traçar una esplèndida lliçó d'art, vida i compromís.

En el primer dels seus dos concerts consecutius en el Palau, Baez es va permetre el que ella mateixa va anomenar "un experiment": interpretar una part del *Viatge a Ítaca* de Lluís Llach, provocant el lògic agraïment del públic. Tot un detall, encara que no passés de felicitat anecdota.

En companyia de l'excel·lent multiinstrumentista Dirk Powell, i del seu propi fill Gabriel Harris a la percussió –a més del puntual concurs d'una segona vocalista–, la icònica dama del folk va començar versionant Steve Earle, convocant posteriorment déus grans com Bob Dylan, Phil Ochs, Leonard Cohen,

Violeta Parra o John Lennon.

Peces com *Diamonds and rust*, *Donna Donna* o la seva famosa adaptació de *Rossinyol*, van figurar també entre el més destacat del concert de qui, als seus 74 anys, manté bon to i exhibeix un aclaparador domini escènic, forjat en innumbrables concerts des de fa més de mig segle. Així, Joan Baez va embastar el genuí

ÀLEX GARCIA

La cantant, al Palau

esperit de la cançó folk, envernissant la nit amb un poderós vector comunitari, una mena de comunió fraternal entre artistes i públic units naturalment per la música, però també per un anhel comú de justícia i autèntiques llibertats.

Podem sentir-nos afortunats en continuar comptant amb ella.●

► 21 Marzo, 2015

ELS SEMÀFORS

Jordi Fossas

ARXIU HISTÒRIC DEL POBLENOU

● L'Arxiu Històric del Poblenou, que presideix Jordi Fossas, ha recuperat la memòria d'una de les senyes d'identitat del barri, la Torre de les Aigües, que ha restaurat Agbar i que diumenge serà escenari d'una gran festa popular. **VIURE**

Joan Oller

DIRECTOR DEL PALAU DE LA MÚSICA

● El Palau de la Música presenta un programa per al 2015-2016 que inclou la Filharmònica de Viena, Daniel Barenboim amb la Staatskapelle Berlin, Ana Netrebko, Juan Diego Flórez i Rolando Villazón entre els 127 concerts. **PÀGINA 42**

Fátima Bañez

MINISTRA D'OCCUPACIÓ

● El Consell de Ministres va aprovar ahir, sense acord amb els agents socials, la reforma de la formació professional, amb la qual persegueix una millora de la qualitat dels cursos i n'obre la gestió a la lliure concurrència. **PÀGINA 61**

Josep Olliu

PRESIDENT BANC SABADELL

● Les accions de Banc Sabadell van pujar un 4,5% ahir després de l'ampliació de capital per comprar l'entitat financera britànica TSB. Amb aquesta operació, el banc català elevarà del 5% al 22% els seus actius a l'exterior. **PÀGINA 62**

Janice Atkinson

EURODIPUTADA BRITÀNICA

● *The Sun* ha publicat un vídeo en el qual la cap de Gabinet de la ultradretana i euroescèptica Atkinson demana a un bar que li infla una factura per carregar-la a l'Eurocambrà. De moment, Atkinson ha estat suspesa. **PÀGINA 11**

► 21 Marzo, 2015

El Palau no troba límits

Barenboim, Dudamel, Gardiner, Flórez, Bartoli i Netrebko, a la temporada 2015-16

Gustavo Dudamel torna acompanyat de la pianista Yuja Wang

La soprano Anna Netrebko

El director d'orquestra Daniel Barenboim

MARICEL CHAVARRÍA
 Barcelona

Del més comercial al més refinat, del més antic al més contemporani. Aquesta és l'ambició del Palau de la Música pel que fa a la programació pròpia. La sala es desborda: 127 concerts la temporada 2015-16 que suposaran un 16% més que l'any en curs. I quins concerts. De moment hi seran presents dues de les tres principals orquestres europees, això és, la Filharmonia de Viena, que vindrà dirigida per Daniele Gatti, i l'Orquestra del Concertgebouw (precisament de la qual el milanès serà titular el 2016). I com a plat inaugural, en ple juliol, un altre intocable del *star-system* de la clàssica: Daniel Barenboim, que al costat de la Staatskapelle Berlin oferirà no un concert, sinó dos, ja que el mestre argentí ha accedit a dirigir el Cor de Cambra i l'Orfeó en la seva segona jornada... amb peces sacres de Verdi. Mèrit sens dubte del *savoir-faire* de la direcció artística de la casa. Això és art.

Les *highlights* al terreny de les

veus són moltes i fins i tot pot semblar que pertanyen al terreny del mateix Liceu: Anna Netrebko (en una gala amb amics propis), Juan Diego Flórez (amb cançons napolitanes), Rolando Villazón (amb un Mozart de joventut dirigit per William Christie), Matthias Goerne (amb un *Winterreise* singular amb videocreació de l'artista William Kentridge) o Magdalena Kozená (amb àries de Monteverdi) se situen en un nou cicle del Palau, *Grans Veus*, mentre que Cecilia Bartoli continua a les files del cicle Palau 100, aquesta vegada amb un concert de Vivaldi. Està clar que la casa dels cors ho vol ser també de la lírica... "Hi ha públic per a tothom", apunta Joan Oller respecte a l'eventual competència amb el Gran Teatre del Liceu.

Quantitat i qualitat. I més de tots dos. El que suposa un increment del 28% en el pressupost artístic: de 2,5 milions d'euros en la temporada en curs a 3,2 per a la que ara s'anuncia. Qui en dona més. I la casa compta amb cobrir el 90% d'aquesta xifra amb la taquilla, en la qual, anuncia,

manté el preu. Sí, és cert que les grans orquestres són sempre deficitàries, i que també ho són alguns projectes del cicle de l'Orfeó, però per contra el Palau programa un bon nombre de recitals de piano i de grans veus, la qual cosa sol donar números positius.

En aquest sentit, de piano n'hi ha per donar i per vendre. Als habituals com Grigory Sokolov cal afegir-hi ara el retorn després de 20 anys d'absència com a pianista en aquesta casa de Vladimir Ashkenazy, que acudirà amb el seu fill i un paquet de grans obres del romanticisme sota el braç. A més tornen Khatia Buniatishvili, Lars Vogt, Benjamin Grosvenor, Andrés Schiff, que proposa un viatge per les últimes sonates de quatre compositors vienesos (Mozart, Haydn, Beethoven i Schubert)... i un assortiment de noms del país com Ivan Martín, Enrique Bagaría i Ignasi Cambra, que afegits a la presència de Javier Perianes formant quintet amb els Quiroga representen el millor de la generació jove espanyola.

Però tornem a les orquestres (deficitàries o no), ja que l'oferta és àmplia. Torna Gustavo Dudamel i la seva Simfònica Simón Bolívar, aquesta vegada amb un projecte singular (únic concert a Espanya) que comptarà amb Yuja Wang al piano: la *Simfonia Turangalila* de Messiaen, el millor de la segona meitat del segle XX. El més nou de costat amb el barroc, ja que Víctor García de Gomar, el director artístic del Palau, ha aconseguit Sir John Eliot Gardiner en ni més ni menys que la *Passió segons sant Mateu* de Bach, interpretada pel seu Cor Monteverdi i els seus English Baroque Soloists, que ja va portar al seu dia L'Auditori. I no content amb això, el Palau n'anuncia també a William Christie i Les Arts Florissants, amb una *Missa en si menor* que serà el primer dels tres grans oratoris que interpretaran en successives temporades.

Ah, la màgia dels projectes de llarg recorregut! El proper any finalitzà René Jacobs al Palau la seva trilogia Mozart-Da Ponte, amb *Così fan tutte*, i l'Orquestra del Festival de Budapest prossegueix amb les

IMPERDIBLES

Daniel Barenboim. Inauguració amb la Staatskapelle Berlin. 6/VII/2015

Ana Netrebko. Fragments d'òperes italianes i russes amb l'OBC. 13/VII/2015

Jean-Guihen Queyras + Alexander Melnikov. Integral sonates per violoncel i piano de Beethoven. 7/IX/15

The Tallis Scholars. *Missa Papae Marcelli* de Palestrina. 20/IX/2105

London Philharmonic. Amb Leonidas Kavakos al violí. 5/X/2015

Cecilia Bartoli. Amb I Barocchisti cantant àries de Vivaldi. 3/XI/2015

Gustavo Dudamel. Amb Yuja Wang i la Simón Bolívar. 7/I/2016

Mitsuko Uchida. Amb la Mahler Chamber. 11/I/16

Concertgebouw Orchestra. *Concert Emperador* de Beethoven i Strauss. 31/I/16

Juan Diego Flórez. Cançons napolitanes. 3/II/16

John Eliot Gardiner. *Passió segons sant Mateu*. 15/III/16

Arnold Schoenberg Chor. Romanticisme alemany. 12/IV/2016

Matthias Goerne. *Winterreise* amb videocreació de William Kentridge. 14/IV/16

William Christie. *Missa en si menor* de Bach. 16/VI/16

Wiener Philharmoniker. Dirigida per Daniele Gatti. Strauss i Brahms. 27/VI/16

obres simfòniques de Mahler, dirigides per Iván Fischer.

Alerta perquè els cors de l'Orfeó –del qual se celebra el 125è aniversari– tindran també el privilegi de ser dirigits per Gardiner en aquesta *Passió*, i per Fischer a la *Tercera Simfonia* de Mahler. I al costat del Cor de Cambra, la soprano Patricia Petibon i l'OBC cantaran el *Stabat Mater* de Poulenc i recuperen la *Cantata a la Verge Maria* de Manuel Blancafort. En tot cas, la cita indiscutible a l'apartat coral serà amb l'Arnold Schoenberg Chor i els cants del romanticisme alemany. Així com amb The Tallis Scholars, que interpretaran l'espectacular *Missa Papae Marcelli* de Giovanni Palestrina,

EN TERRENY DEL LICEU

Al Palau se sentiran les veus de Netrebko, Villazón, Flórez, Goerne i Kozená

MÉS DINERS

El pressupost artístic del centre ha augmentat de 2,5 a 3,2 milions d'euros

cim del segle d'or de la polifonia.

Pel que respecta al compositor convidat, el Palau fa la mateixa aposta que L'Auditori el pròxim curs: Héctor Parra, el més internacional de la nostra nova generació de compositors. "No importa –diu Oller–, al contrari, és millor focalitzar per aconseguir més impacte, i la música contemporània catalana ho necessita". D'ell es tocaran 20 peces, dues d'elles encàrrecs. I, sabem què? Tots dos s'inspiren en Jaume Plensa, l'artista plàstic convidat al seu torn la pròxima temporada. "Els vaig presentar i va sorgir una màgia tremenda", afirma de Gomar. Parra no pot ser més feliç. Ha viatjat des de París per a la presentació i recorda, amb calor, que ell mateix va ser membre del Cor Jove del Orfeó. Era tenor. ●

► 21 Marzo, 2015

concurs

■ **FINAL MARIA CANALS** El proper dimecres se celebrarà al Palau de la Música Catalana la Gran Final amb orquestra del 61è Concurs Internacional de Música Maria Canals. Durant les darreres setmanes s'ha celebrat aquest prestigiós concurs (80 talents del piano entre 18 i 30 anys procedents de tot el món) que des dels seus inicis ha comptat amb un important suport de la societat civil de Barcelona i Catalunya. Des de 1954 s'han organitzat 110 concursos de les branques de piano, cant, violí, violoncel, guitarra, flauta, percussió i música de cambra; i han participat uns 7.000 concursants de més d'un centenar de països dels cinc continents, amb 180 jurats procedents de tot el món.

CONCURS INTERNACIONAL DE MÚSICA MARIA CANALS PALAU DE LA MÚSICA CATALANA Dimecres 25 de març a les 20.30 h www.mariacanal.cat

► 21 Marzo, 2015

El contratenor avianès Xavier Sabata, en el nou cicle «Palau 100 Grans Veus»

► La temporada inclourà,
també, un concert de
l'Orquestra Montsalvat,
d'arrels bagenques

EFE | BARCELONA

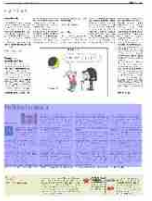
■ El cicle «Palau 100 Grans Veus», que es proposa oferir concerts de grans veus més enllà del seu context operístic habitual, és la principal novetat de la temporada del Palau de la Música Catalana. Arrencarà amb l'actuació de la soprano russoaustríaca Anna Netrebko, considerada la diva del moment. Dels sis concerts d'aquest cicle, destaca també el debut al Palau del tenor peruà Juan Diego Flórez, que s'enfrontarà per primera vegada a la cançó napolitana, així com el retorn de Rolando Villazón, tenor francomexicà que es farà càrrec d'una partitura de Mozart. La txeca Magdalena Kozená, una de les més destacades mezzosopranos actuals; el baríton alemany Matthias Goerne i el contratenor avianès Xavier Sabata (que actuarà el 17 de juliol), completen l'aposta per les veus més il·lustres de l'òpera internacional. La nova temporada també convidarà figures com Barenboim (que obrirà temporada el 6 de juliol), Gardiner, Bartoli i Uchida, i també amb l'Orquestra Montsalvat, d'origens bagencs, que, dirigida per l'esparreguerí Francesc Prat, actuarà amb el violinista Serguei Malov, el 26 d'octubre. La temporada 2015-2016 programarà 127 concerts, vint més que l'anterior. El pressupost creix fins als 3,2 milions d'euros.

MÚSICA

Barenboim, Netrebko y Bartoli, en el Palau

| BARCELONA | La temporada 2015-2016 del Palau de la Música Catalana de Barcelona estará protagonizada por el director de orquesta y pianista Daniel Barenboim, el director y violinista Gustavo Dudamel y los cantantes Cecilia Bartoli, Anna Netrebko y Juan Diego Flórez, entre los 127 conciertos que habrá, frente a los 109 de la anterior. Acogerá dos de las tres mejores orquestas del mundo: la Wiener Philharmoniker conducida por Daniele Gatti y la holandesa Concertgebouw Orchestra y Semyon Bychkov, entre otras. También conmemorará el centenario de la muerte de Enrique Granados (1867-1916) y el 150 aniversario del nacimiento de Enric Morera.

▶ 20 Marzo, 2015

Política i cràpula

JOAN BOLDÚ

Al'espai públic, a l'àmbit polític, social i econòmic, hi ha un conjunt de gent que pot ésser qualificat de cràpula. Un cràpula és una persona immoral, cínica, l'acte de la qual es caracteritza per la desmesura, per l'excés en relació amb el menjar/beure, el sexe, el desig de posseir, el voler ser. El cràpula és un afeccionat ultra del "joc" de la gola, luxúria, cobdícia i supèrbia.

En la tensió que tota persona sent entre obtenir el que ella vol o obeir les lleis i l'ètica, és a dir, haver de decidir-se entre seguir l'interès propi o les lleis i l'ètica, entre actuar per satisfer el propi interès sense tenir en compte els altres o fer el que és correcte, el cràpula es decideix estrictament pel seu interès egoista. Gekko (Michel Douglas), el protagonista del film "Wall Street" (Oliver Stone, 1987), n'és un

exemple. Diu a un grup d'accionistes: "La cobdícia és bona". I no solament és bona, afirma, sinó que respecte a la vida, amor, riquesa i coneixement és la força impulsora de l'evolució humana i el progrés. Conclusió: per a Gekko el propi interès és i ha de ser el factor principal que guïi la nostra conducta.

La majoria dels films de Hollywood que tracten sobre aquests temes acostumen a acabar bé: hi ha qui essent un amoral cínic, un cràpula, es torna més tard una persona decent o bé hi ha qui no canvia, però finalment és descobert i castigat. Tanmateix, a la vida real no sempre s'esdevé així i el mal aconsegueix sortir impune força sovint.

El concepte de cràpula es pot aplicar a la política. La imatge de polítics que sovint observem és la de cràpules, marcats per la corrupció, l'astúcia, l'oportunisme, l'amiguisme, la dissimulació i disposats a tot. La mentida dels polítics cràpules impedeix que el seu comportament sigui compatible amb la dignitat del seu càrrec. Tenen un discurs contradictori, ja que el polític cràpula nega la malifeta que comet o que ha comès: quan roba no admet que

roba, quan menteix no reconeix que menteix i, a més, tots ells aparenten un comportament sense màcula. Pensem en el Bárcenas, en el PP, en la Gürtel, en el Pujol i família, en el Millet i el Palau de la Música, en el PER, en Bankia i les targetes black i una llarga llista. Cap d'ells ha robat, diuen, cap d'ells menteix, afirmen. Quin cinisme!

El polític cràpula es defensa sempre de tota sospita de voler fer mal. Putin annexiona Crimea, diu, per salvar els "russos" del perill ucraïnès; hi ha qui mata en nom d'Al·là clement i misericordiós; partits xenòfobs que cremen asils d'immigrants i els volen expulsar del país d'acollida en nom de la "seguretat i el treball" ... En tots aquests actes hom troba una "bona" intenció fraudulenta, la qual suscita irritació i indignació. És "la paradoxa de la moral" en el sentit de Nietzsche: la meta de tota "bona" intenció moral provoca efectes dolents i se li han d'atribuir les conseqüències més palesament immorals i innobles. En efecte, el desig d'actuar amb "bona intenció" sovint té com a efecte provocar el mal.

Com es diu habitualment, la paraula em-

mosfera el pensament, però, de vegades, l'exposa a la llum del dia. El polític expressa, de vegades, a contracor, allò que de veritat pensa. Aleshores, la veritat li cau de la boca per mitjà de les paraules que normalment l'emascaren. Són els lapsus: dir allò que hom no vol dir, però que sí que pensa. Els lapsus demostren que no hi ha mentida sense falla. És per això que Rajoy parlà de "la confiança de los inversores"; Cospedal (Las Jornadas del Buen Gobierno) envià aquest tuit: "No vamos a perder ni un minuto en luchar contra los que defraudan en la democracia"; José Manuel Castela, exdiputat del PPdeG, digué que "las leyes son como las mujeres, están para violarlas"; un polític peruà jurà el seu càrrec "¡por Dios y por la plata!"; en un míting, es presentà a Esperanza Aguirre com "la candidata a la alcaldía de España". Sense comentaris. Els lapsus parlen! Davant d'aquest crapulós panorama cal dir "ja n'hi ha prou!" i pensar i actuar perquè l'urgent i necessari canvi vagi esdevenint al llarg d'aquest 2015.

★ L'autor és **filòsof**

► 20 Marzo, 2015

MÚSICA | Lluís Sintes i Josep Mercadal faran possible que el proper 31 de març l'obra de Benet Andreu es torni a interpretar a Santa Maria per Setmana Santa, en un concert a benefici de l'AECC de Maó

El 'Miserere' torna 80 anys després

LAURA BAÑÓN

80 anys després de la seva darrera interpretació, el «Miserere» de mestre Benet Andreu tornarà a sonar amb tot el seu esplendor i delicadesa musical a l'escenari original: l'Església de Santa Maria de Maó. Serà el proper 31 de març, a les 21 hores, Dimarts Sant, amb la pretensió de reprendre l'antiga tradició d'interpretar l'obra cada Setmana Santa.

El baríton Lluís Sintes i Josep Mercadal són els promotors i impulsors de que el «Miserere» torni a sentir-se en la seva versió original i íntegra, tal com va sonar des de la seva estrena l'any 1878 fins l'any 1935, període en que l'obra s'oferí de manera ininterrompuda dins els actes més importants de la Setmana Santa a Maó.

TRADICIÓ

El «Miserere» és l'obra cabdal i més recordada de mestre Benet Andreu Pons (1803-1881), que era interpretada cada Dijous Sant a l'Església de Santa Maria fins el 1935, any en que morí el seu nebot, també sacerdot i compositor, Damià Andreu, qui mantenia viva la tradició.

Curiosament, familiars de Josep Mercadal, qui dirigirà el «Miserere» en aquesta ocasió tan especial, van ser músics que van interpretar l'obra, per la qual cosa s'ha entregat de ple en la recuperació d'aquest projecte musical.

El novembre de 2013, el baríton Lluís Sintes va recuperar l'obra completa i la va estrenar al Palau de la Música Catalana, on va ser rebuda

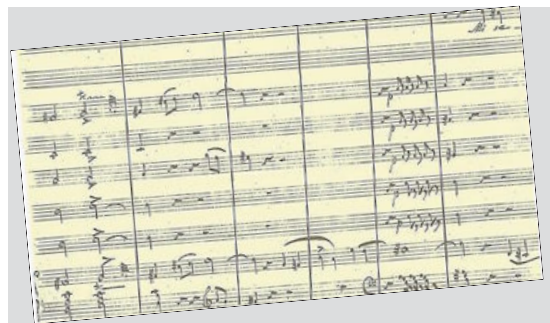

El baríton Lluís Sintes, Josep Mercadal i Tomé Olives, en el primer assaig celebrat a Santa Maria. ● FOTO JAVIER COLL

● ● ●

Les entrades-donatiu, a un preu de 6 euros, ja estan a la venda a la seu de la Junta Local de l'AECC

amb sorpresa i admiració. Darreament, el passat mes de febrer, s'ha tornat a presentar a l'Església Adventista de Barcelona, on novament el públic ha dedicat grans lloances a les precioses harmonies

Intèrprets

- **VICTÒRIA RIERA**
mezzosoprano
- **JAUME OLIVES**
tenor
- **LLUÍS SINTES**
baríton
- **JOAN CARLES ESTEVE**
baix baríton
- **CORAL SANT ANTONI**
Secció d'homes
Directora: Mertxe Orfila
- **GRUP INSTRUMENTAL DE CORDA**
Miquel Gonell (violí solista)
Pau Gomila i Júlia Camps (violins 1)
Carme Cardona i Alba Seguí (violins 2)
Clare Henderson i Camilla Tudurí (violons)
Oliver Vinent (violoncel)
Jaume Coll (contrabaix) i Tomé Olives (harmònim).
- **JOSEP MERCADAL**
Direcció

de l'il·lustre compositor menorquí. Lluís Sintes i Josep Mercadal han aglutinat un equip de músics de nivell perquè el «Miserere» retorni al seu lloc d'origen, on va ser estrenat. El passat dimarts, dia 17, va tenir lloc el primer assaig a l'Església de Santa Maria, en un primer contacte entre les veus protagonistes i amb Tomé Olives, que interpretarà l'harmònim (que ben podria ser el mateix que sonava antigament). Aquest concert pren una vàlua insòlita: el rescat musical de la peça antiga amb una finalitat benèfica.

▶ 21 Marzo, 2015

La nueva temporada del Palau de la Música apuesta a ganar

La próxima programación reúne a lo más granado de las voces y de los directores de orquesta

BLANCA CIA, **Barcelona**

El Palau de la Música quiere atraer a más público y una forma de hacerlo es contar con las grandes figuras de la música sinfónica y también del bel canto. De ahí que el calendario de la próxima temporada 2015-2016 reúna a una parte importante del firmamento musical sinfónico y de las estrellas más cotizadas, algunas de las cuáles ya habían estado, como la soprano Anna Netrebko (13 de julio de 2015), el tenor Rolando Villazón (13 de marzo de 2016), el barítono Mathias Goerne (14 de abril de 2016) y el contratenor Xavier Sabata (17 de julio de 2015) al que se suma uno de los tenores con más renombre, Juan Diego Flórez (3 de febrero de 2016) —que tiene en Barcelona una de

sus plazas favoritas— y la mezzosoprano Magdalena Kozenà (16 de marzo de 2016).

Sus voces, con repertorios de concierto, integran un nuevo ciclo que pone en marcha este año el Palau; Palau 100 Grandes Voces y que es la consecuencia directa de la buena aceptación y buena recaudación que han tenido algunos conciertos programados en esta temporada y anteriores. “Ha sido una consecuencia lógica de ver que había un hueco para hacer ese tipo de recitales porque el Palau no solo es la casa de la música sinfónica y de la coral. Además, es una tendencia de otras grandes salas de concierto de Europa, como Viena y París, y nosotros nos hemos sumado”, ha explicado el director general del Palau, Joan Oller. Los gestores del Palau no ven

que con ello se repita, en cierto modo, la oferta musical de la ciudad —Juan Diego Flórez actúa en el Liceo la próxima temporada con la ópera *Lucia di Lammermoor* de Gaetano Donizetti— porque el repertorio es completamente distinto: “En el Palau, Flórez cantará canciones napolitanas”.

La temporada próxima del Palau tendrá 127 conciertos —los que promueve el Palau, sin contar con los de promotores externos— frente a los 109 de la actual. También tiene mayor presupuesto: 3.200.000 frente a los 2.500.000 euros de la que se cerrará dentro de unos meses. Una tendencia que el Palau ha iniciado en los últimos años, una vez superado el desastre de Félix Millet. Desde el 2011, el Palau no ha dejado de ganar abona-

Juan Diego Flórez.

dos y público que pasa por taquilla. En 2011 fueron 94.000 personas las que asistieron a los conciertos y 166.000 el año pasado.

La temporada próxima el ciclo Palau 100 tendrá también más conciertos que abrirá, por segundo año consecutivo, la Sta-

atskapelle Berlin con Daniel Barenboim al frente con dos días programados (6 y 7 de julio), uno dedicado a Wagner y otro a Verdi. A Palau 100 regresa este año Cecilia Bartoli (3 de noviembre 2015) con arias de Antonio Vivaldi. Otros platos “fuertes” de la oferta sinfónica serán la Orquesta Filarmónica de Viena (27 de junio de 2016) conducida por otro director ilustre, Daniele Gatti, con un programa de Beethoven, Strauss y Brahms; la Filarmónica de Londres (5 de octubre 2015) dirigida por Vladimir Jurowski y con Leonidas Kavakos como solista; la repetidora Orquesta Sinfónica Simón Bolívar (7 de enero 2016) con el carismático Gusta-

vo Dudamel y la Mahler Chamber Orchestra (11 de enero 2016) con Mitsuko Uchida al piano y con la batuta con un monográfico de Mozart. A esa oferta hay que sumar recitales, entre ellos el de Christian Zacharias y el del pianista Vladimir Ashkenazy.